

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 23CAI1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 392

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 23, dijous 27 de novembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 23 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Anna Navarro i Descals](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma municipalista Ara Pacte Local davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la seva proposta de reforma de l'Administració local (tram. 356-01170/15). Lluís Mijoler

Martínez, Grup Parlamentari Comuns, Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre els motius pels quals l'increment del 0,5% del sou dels funcionaris no es cobrarà fins als mesos de setembre i octubre del 2025 (tram. 355-00101/15). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

3. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre la presència d'empreses que vulneren els drets humans a Palestina i l'Estat d'Israel a fires, exposicions i esdeveniments (tram. 355-00148/15). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

4. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre les accions que ha de dur a terme el Govern un cop lliurat l'informe de la Comissió d'Experts per a la Definició de l'Estratègia de Transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Millora dels Serveis Públics (tram. 355-00151/15). Conseller del Departament de la Presidència. Sessió informativa.

La presidenta

Bon dia. Començaríem la Comissió d'Afers Institucionals d'avui dijous 27 de novembre. Ho fem amb el primer punt de l'ordre del dia, però abans sí que demanaria a tots els grups parlamentaris si hi ha alguna substitució i ens la volen traslladar a la mesa per prendre'n nota.

Anna Navarro i Descals

Bon dia, presidenta. La diputada Ortiz pel diputat Batet. Gràcies.

La presidenta

Per part del Partit Socialista i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Bon dia. El diputat Ferran Pedret serà substituït pel diputat Jesús Becerra.

La presidenta

Per part del Partit Popular.

[#2:26] Diputat desconegut

Jo mateix substituiré el diputat..., un dels diputats Fernández, l'Alejandro Fernández.

La presidenta

Per part d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Sí. Bon dia, presidenta. Per part del grup d'Esquerra Republicana, el diputat Jordi Albert substituirà la diputada Marta Vilalta.

La presidenta

Perfecte, cap substitució més?

**Sol·licitud de compareixença d'una representació de la
plataforma municipalista Ara Pacte Local perquè informi sobre la
seva proposta de reforma de l'Administració local**

356-01170/15

Procediríem a continuació al primer punt de l'ordre del dia, amb la sol·licitud de compareixença d'una representació de la plataforma municipalista Ara Pacte Local davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la seva proposta de reforma de l'administració local, a petició del Grup Parlamentari Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Vots a favor?

Tretze vots a favor, si no m'equivoco.

Abstencions?

Una abstenció.

I vots en contra?

Un vot en contra.

Quedaria aprovat per, com dèiem, 13 vots a favor, 1 abstenció i 1 vot en contra.

Aturem la sessió mig minut per donar pas al conseller i per passar a la sessió informativa.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Reprenem la comissió.

Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre els motius pels quals l'increment del 0,5% del sou dels funcionaris no es cobrarà fins als mesos de setembre i octubre del 2025

355-00101/15

Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre la presència d'empreses que vulneren els drets humans a Palestina i l'Estat d'Israel a fires, exposicions i esdeveniments

355-00148/15

Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre les accions que ha de dur a terme el Govern un cop lliurat l'informe de la Comissió d'Experts per a la Definició de l'Estratègia de Transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Millora dels Serveis Públics

355-00151/15

Ho fem amb el següent punt de l'ordre del dia, donant la benvinguda al conseller, l'honorable conseller, que avui atendrà els diferents punts que substanciaran conjuntament amb la sessió informativa dins de la Comissió del conseller de

Presidència, sobre els motius pels quals l'increment del 0,5 per cent del sou dels funcionaris no es cobrarà fins als mesos de setembre i octubre de 2025. Per altra banda, sobre la presència d'empreses que vulneren els drets humans a Palestina i l'Estat d'Israel a fires, exposicions i esdeveniments i, finalment, sobre les accions que ha de dur a terme el Govern un cop lliurat l'informe de la Comissió d'experts per a la definició de l'estratègia de transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la millora dels serveis públics.

Farem una primera intervenció per part del conseller, de quaranta-cinc minuts, deu per grup parlamentari i, finalment, també per a poder donar resposta als diferents grups i les diferents qüestions que es plantegin, quinze minuts finals. Així que sense dilatar-me més, donaria pas al conseller de la Presidència per a la seva exposició.

Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, presidenta de la Comissió. Diputats i diputades. Deixin-me també fer un agraïment i una salutació a les persones del meu equip que m'acompanyen, la secretària general de Presidència, la secretària de Funció Pública i a l'equip del Gabinet del Departament de Presidència amb qui hem preparat no només aquesta intervenció, sinó la majoria dels temes que se substancien avui.

Tot i que és veritat que tenim una compareixença que fila diferents temes que intentaré poder-los donar una mica de coherència, tot i que són temes prou diferents. Així que si em permeten, per poder organitzar la intervenció, faré un primer apunt sobre la situació a Gaza i després entraré en profunditat a les qüestions que tenen a veure amb la reforma de l'administració i amb aquest objectiu espero poder donar resposta a algunes de les qüestions que ens han plantejat i que, a més, crec que són debats importants sobre qüestions del país.

Sobre la situació de Gaza i el genocidi que s'ha viscut i es viu a Gaza, que no té una altra forma de descriure's que d'aquesta manera, deixin-me dir-los que Catalunya, ja ho sabem, és un país compromès amb els valors europeus i la defensa de la vida, de la dignitat humana. Que tenim el deure moral i polític d'actuar amb coherència i responsabilitat vers els drets humans i aquests valors que fonamenten la nostra societat, que són pilars de la nostra societat i dels quals, a més, aquest Parlament

ha fet defensa al llarg del temps. Que la Generalitat ha actuat per donar compliment a la resolució del Parlament de Catalunya sobre Palestina, que estableix un compromís més clar de respecte als drets humans i el dret internacional humanitari, com no podia ser d'una altra manera. I aquesta resolució ens obliga a garantir que els recursos públics de Catalunya no contribueixin a la vulneració dels drets humans a Palestina i a l'Estat d'Israel.

Respectem, per altra banda, els he de dir el pla de pau i l'alto el foc acordat entre Israel i Hamàs, recolzat per les Nacions Unides. Podria dir no sé si és el més desitjable, no sé si és el que voldríem, segurament no, però és el que tenim, eh? Però és el que tenim i, per tant, en el moment en què hi ha més aquest recolzament per part de Nacions Unides ens toca expressar el seu respecte. Però també vull ser clar, s'ha de complir i s'ha de conduir a una solució definitiva que passi pel reconeixement internacional de Palestina i la convivència dels dos estats amb condicions de pau i seguretat pels dos.

Fet que em porta a parlar de l'indiscutible paper, també els he de dir, que ha tingut, en aquest cas, el Govern d'Espanya en el marc de l'esfera internacional, per defensar una posició que poques veus internacionals han defensat a nivell dels diferents estats. I algunes de les qüestions que han estat aprovades o de la normativa que ha estat aprovada tant pel Congrés com per aquest Parlament. En el cas del Congrés, la prohibició de les importacions de productes originaris dels assentaments israelians situats en territori palestí ocupat, les qüestions vinculades als embargaments d'armes.

I, des de la Generalitat de Catalunya i en línia al que hem anat informant en d'altres consellers en diferents comissions que hi han hagut aquests dies en el Parlament que s'han substanciat sobre aquesta qüestió, primer, posar en valor l'ajut humanitari que s'ha fet per valor de un milió d'euros, amb 800.000 euros canalitzats a través de l'UNRWA i 200.000 en diferents entitats vinculades a l'ajuda humanitària i vinculades a les relacions econòmiques. Hem introduït una clàusula de contractació pública de compliment obligatori que estableix l'obligació de les empreses adjudicatàries de no dur a terme activitats que contravinguin al dret internacional humanitari, que han d'acceptar la corresponent verificació per part de la Generalitat. Vàrem procedir a fer

un tancament de l'Oficina d'Acció a Tel Aviv, amb un acord que vàrem arribar amb el grup dels Comuns i que jo mateix vaig presentar en aquest Parlament. I tampoc mantenir la relació contractual amb empreses identificades per Nacions Unides com vulneradores dels drets humans en territoris ocupats.

Sempre els he de dir que filar prim sobre aquesta qüestió és complexa, perquè les relacions econòmiques al llarg del temps han estat entrelaçades. A vegades porta a la gestió de les pròpies contradiccions, però el nostre compromís és ferm en la defensa de la pau, dels drets humans i del dret internacional. I a més, ho hem dit, per poder advocar per una solució acordada definitiva entre en aquesta situació que porti al ple reconeixement dels dos estats.

Espero que amb aquesta declaració inicial que faig sobre la qüestió de Palestina i el genocidi que s'ha viscut a la Franja de Gaza i les situacions que feien referència a les gestions econòmiques, no només de la Generalitat, sinó del nostre propi entramat o de les mateixes circumstàncies del país, hagi pogut aclarir algunes de les qüestions que feien referència a aquesta qüestió en la sol·licitud de compareixença.

Passo, doncs, si em permeten, a fer entrar en profunditat a una de les qüestions de les que avui volia abordar, que era la qüestió de la reforma de l'administració per la qual, diguem-ne, s'havia sol·licitat la meua compareixença per algunes qüestions vinculades a l'àmbit de la funció pública i jo mateix l'havia demanada *motu* propi per poder explicar amb més profunditat quina és la situació que estem vivint sobre l'administració pública del país, quins són els reptes que hem identificat i per què hem decidit posar al centre del debat públic del país la necessitat de fer una reforma en profunditat de l'administració pública a Catalunya.

Vull dir-los que aquest no és un debat del Govern. Ens equivocaríem i jo m'equivocaria si el plantejés així. Aquest és un debat de país. Aquest és un debat de país. És una necessitat de país parlar i abordar i posar solucions concretes a la qüestió i a la necessitat de fer una reforma en profunditat del sistema públic a Catalunya. Quan parlem de reforma, hi ha qui a vegades entén que fer la reforma és per perdre valor dels serveis públics, que significa retallar els serveis públics, que significa desmantellar els serveis públics. I puc reconèixer-los que aquest és un debat que existeix en el món. No som els únics en el món que estan parlant de

reforma dels serveis públics. S'ha vist a l'Argentina, s'ha vist als Estats Units. Aquest no és el nostre camí. Quan nosaltres parlem de la necessitat de reformar els serveis públics, ho diem des del ple convenciment que els serveis públics són garants de l'equitat social a casa nostra. Que són garants de l'equitat social a casa nostra, que són garants de la prestació de serveis que garanteixen la igualtat real a casa nostra i la igualtat d'oportunitats a casa nostra, quan parlem de sanitat, quan parlem de l'educació, quan parlem dels serveis d'emergències. Quan jo he comparegut en aquesta comissió, en la Comissió d'Interior, en moments que sempre poso en valor quin és el paper que tenen els serveis públics. Per tant, quan parlem de reforma no és per perdre valor dels serveis públics, és per guanyar valor dels serveis públics.

Ara bé, en aquest moment hi ha un debat de fons en el món,

Fitxer 23CAI2

en alguns llocs ideològics sobre quina és la necessitat de reformar. Crec que aquells que defensem els serveis públics la nostra resposta no pot ser l'immobilisme o mirar cap a un altre cantó. Cal abordar en profunditat una reforma del sistema per poder garantir que segueixi sent un prestador d'igualtat, de progrés econòmic, d'innovació a les properes dècades. I si cal fer-ho, cal fer coses de forma diferent, perquè la societat ha canviat, perquè crec que tots plegats també n'hem de fer una revisió crítica, no només dels serveis públics, vull dir, hem de fer una revisió crítica, també de l'entramat normatiu que entre tots plegats hem creat al llarg del temps i que, en moltes ocasions, dificulta l'activitat econòmica, la pròpia feina dels servidors i servidores públics d'aquest país.

I, per tant, jo ho he dit moltes vegades. Reformar per guanyar en major qualitat de l'ocupació pública, reformar per guanyar en major qualitat dels serveis públics, però reformar també perquè les llicències d'activitat econòmica siguin més ràpides per reformar, perquè contractar sigui més ràpid. I, per tant, guanyem confiança també dels ciutadans i ciutadanes en donar resultats. Reformar perquè els ajuntaments puguin actuar de forma més senzilla i més fàcil, reformar per veure quina és l'aplicació de la intel·ligència artificial a l'administració pública en el nostre país, reformar perquè un pagès no hagi de passar més temps omplint papers que fent la

seva feina, reformar, en definitiva, per poder garantir uns serveis públics de qualitat a casa nostra.

Ho he dit, aquest és un debat de país. És un debat de país, perquè és veritat que el Govern té la responsabilitat de fer-ne l'impuls i d'administrar l'administració d'avui, però estem fent canvis o estem proposant canvis que tenen a veure amb l'administració del demà. Nosaltres no en som propietaris, de l'administració. Nosaltres l'estem gestionant, l'estem administrant durant aquest temps. L'administració és del conjunt del país, és del conjunt dels ciutadans i ciutadanes i és responsabilitat també del conjunt de grups de la cambra que siguem capaços de poder arribar a acords i consensos.

I en aquest sentit, també els hi vull començar fent un agraïment. Al llarg d'aquest temps hem pogut tenir debats, hem pogut tenir diàlegs, a vegades en comissions, a vegades en el Parlament, en formats en diferents trobades que hem fet per informar nos i compartir idees, jo els he dit que he trobat de tots vostès un to constructiu, majoritàriament sempre he trobat un to constructiu. Cadascú defensa les seves posicions, és normal, però he trobat una diagnosi bastant compartida de la necessitat d'aprofundir en aquesta reforma en què tinguem una millor administració per poder servir millor al país.

I, en aquest sentit, doncs, els hi vull agrair i donar les gràcies a les diferents propostes i iniciatives que hem fet. També perquè quan hem tingut l'oportunitat de que algunes d'aquestes iniciatives hagin arribat al Parlament, aquestes iniciatives s'han aprovat, evidentment, no només amb el grup que dona suport al Govern, que no en tindríem prou, doncs s'han aprovat amb aquells grups que varen donar suport a la investidura del president Salvador Illa, amb Esquerra Republicana i amb els Comuns, quan hem abordat l'eliminació de la cita prèvia obligatòria, el dret a l'error, diferents iniciatives que hem portat legislatives aquí al Parlament, però s'han aprovat amb més suports que aquests. Hem pogut trobar suports a Junts, al Partit Popular, a d'altres formacions que, quan hem arribat a qüestions concretes que afecten a la vida de la gent, hem pogut ser capaços de treure votacions amb suports amplis, la qual cosa vol dir que estàvem tocant les peces adequades per poder servir millor el país. Tot i que reconec amb alguns, tenim diferències importants. És a dir, podem

coincidir en la necessitat de la reforma, però tenim orientacions diferents sobre què significa reformar.

I, per tant, jo defenso una reforma des d'una òptica progressista que defensi la qualitat de l'ocupació pública, que defensi el valor dels serveis públics i a vegades tenim criteris diferents. Però també els he de dir que, en determinades qüestions concretes que hem portat, hem pogut arribar a acords i a consensos d'una forma més àmplia. I, per tant, en aquest sentit ho agraeixo, igual que agraeixo, doncs, la iniciativa del president del Parlament de reformar el procediment legislatiu per poder-lo fer més efectiu i fer-lo més àgil per poder guanyar també en millora en les diferents normes que canviem en el Parlament. En aquest sentit, doncs, per tant, els voldria donar les gràcies.

Els he de dir que, per altra banda, quan parlem de reforma també parlem d'un consens que crec que socialment s'ha estès en el país. És a dir, no pot ser que construir un habitatge a Catalunya passem més temps movent papers que construint pròpiament l'edifici. No pot ser que quan una persona vol obrir la seva empresa li demanem molts més papers mentre aquella persona està ja començant a pagar i ja està contractant i encara no la pot obrir, perquè una llicència d'activitat econòmica a casa nostra encara tarda massa temps o en un moment en què estem apostant per enfortir la indústria a Catalunya en el context global en el que estem, tinguem indústries que volen venir a Catalunya i estiguem tots plegats sotmesos a uns tràmits urbanístics que són molt llargs, molt *farragosos*, que són molt garantistes, però que també crec que la societat ha canviat. Les eines que tenim han canviat i que ens permetrien que fossin més eficients.

Jo no els dic quan parlem de determinats ajuts al tercer sector, que és un clam del tercer sector social, que puguem tenir un sistema de contractació més fàcil, més eficient, que puguem avançar en la concertació, en la concertació social, que no només contractar amb l'administració pública sigui més fàcil, sinó que quan fem una subvenció, és a dir, etcètera.

Jo ho he dit de forma molt franca, ho dic així. El nostre sistema necessita una reforma perquè si no, és abocar-lo al col·lapse. I també n'he parlat d'una forma molt clara, que cal fer una guerra contra la burocràcia. El nostre objectiu no és desregular tot el

sistema, perquè ja hem vist què ha passat quan això ha sigut el camp qui pugui, però volem regular d'una forma més eficient, més senzilla, atendre les persones d'una forma més amable, fer, en definitiva, més fàcil la vida a la gent.

També els he de dir que crec que hi ha una reflexió que hem de fer tots plegats, de tots plegats, tots plegats, el nostre grup inclòs, devem ser responsables al llarg del temps d'haver contribuït una mica en aquest embolic que ara, entre tots plegats, ens tocarà desfer-lo. I, per tant, desfer-lo no serà fàcil. Desfer-lo no serà fàcil. Hi ha coses que no depenen només d'aquesta cambra, que depenen d'altres parlaments, d'altres normatives. I també els he de dir que hem de fer una reflexió on posem les energies del país. Crec que hem de posar les energies del país també ara, en aquest moment sobre aquestes qüestions. I, per tant, en aquest sentit, em permeto exposar-los aquesta qüestió sobre la reforma de l'administració.

Quan parlem de la guerra a la burocràcia, que jo li dic d'aquesta manera, un dels elements més significatius és quan parlem de les qüestions dels tràmits. Un dels reptes que tenim quan abordem la reforma de l'administració, jo mateix em trobo amb la dificultat de dir: I això què és? Quin és el perímetre? Perquè quan abordem qüestions que tenen a veure amb l'accés a la funció pública és reforma de l'administració, quan parlem de reduir burocràcia és reforma de l'administració, quan parlem de la governança del sector públic és reforma de l'administració. Quan parlem dels tràmits és reforma de l'administració o quan parlem de l'atenció ciutadana és reforma de l'administració. Aquest és un dels reptes que nosaltres tenim, perquè el perímetre, on situem el perímetre d'actuació també fixa on estan les nostres expectatives, també per poder assolir-ne el seu èxit.

Però si em permeten, entraré en la qüestió dels tràmits i dels procediments, que em sembla una de les qüestions més fonamentals, on tenim un dels reptes més importants, on hi ha coses que han avançat i on tenim coses que no han avançat encara satisfactòriament, a on les voldríem portar, perquè també requereixen de canvis no només organitzatius o tecnològics, sinó de canvis normatius que estem portant en aquest Parlament, hi farà referència.

Abans, però, d'entrar en la qüestió dels tràmits, saben que, en establir quin és el perímetre de la reforma administració, ja hem portat en aquest Parlament qüestions

importants que afecten a l'activitat econòmica, a la prestació de serveis concrets, amb la diferent normativa que hem aprovat. Vàrem aprovar el Decret 225 del 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, que recull la llicència bàsica per poder construir habitatge de protecció oficial. El Decret Llei 3/25, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública, que simplifica el pagament de menors i possibilita una major flexibilitat en la contractació d'obra pública. El Decret Llei 21/2025 de mesures urgents de suport al sector agrari i forestal, aprovat i convalidat al Parlament i en tramitació com a projecte de Llei fa gairebé quinze dies, que incideix en el procediment prioritari d'agricultura d'autoritzacions d'activitats amb risc d'incendi. El Decret Llei 22/2025, del 28 d'octubre, per augmentar la resiliència en el subministrament elèctric, que flexibilitza la normativa per poder desenvolupar les energies netes a casa nostra i, per tant, també flexibilitza la seva tramitació o, per exemple, és pioner en matèria de bateries. El decret de simplificació de disposicions reglamentàries, amb el qual hem eliminat més de 5.740 disposicions que ja estaven obsoletes en l'ordenament jurídic. I així d'altres qüestions.

Entrant en la qüestió, per tant, hem portat en aquest Parlament iniciatives que han anat contribuint a anar flexibilitzant, tocant tràmits per anar fent una millora d'aquests mateixos, vinculats a l'activitat econòmica o a la prestació de serveis o a altres qüestions.

Sobre la simplificació dels tràmits i dels serveis, els he dit que aquesta és una de les prioritats del Departament, que és posar èmfasi en la simplificació de tràmits i serveis de les administracions públiques de Catalunya. Com els deia, les administracions hem generat moltes vegades més documents i tràmits dels que som capaços de processar. I si a això li sumem altres factors, com la burocràcia defensiva, que té a veure amb aquesta qüestió de la judicialització de tota activitat pública i política i la manca, a vegades, de personal en determinats llocs o, diguem-ne, de solucions tecnològiques obsoletes, fa que el sector públic pugui esdevenir –ho dic honestament– un fre a l'activitat econòmica i al benestar social de la ciutadania de Catalunya. És a dir, quan un tràmit triga massa per atendre una sol·licitud d'una família que estigui en situació de vulnerabilitat o d'una persona que vol emprendre

un projecte a Catalunya tenim el risc d'esdevenir un fre a l'activitat econòmica i al benestar social de Catalunya.

Per aquest motiu, a la Generalitat hem començat un procés de simplificació i redisseny de 170 tràmits, dels quals trenta-u els hem considerat prioritaris, que si em permeten posar alguns exemples, els donaré. De les ajudes del Moves III dels anys anteriors, hem resolt pràcticament el cent per cent dels expedients que venien d'anys enrere, 16.000, i estem escurçant els pagaments d'un any i mig a una mitjana de sis mesos. També hem aplicat millores en el nou Moves d'aquest 2025, amb una nova sol·licitud més simple i amb automatitzacions que ens han permès fer ja les resolucions en quatre mesos per una de les línies. I, igualment amb els ajuts famosos de l'autoconsum que porten sent notícia des de l'any 2021, aquesta passada setmana s'ha fet un nou paquet de resolucions, assolint pràcticament també el cent per cent i esperant completar els pagaments a mitjans de l'any 2026.

Pels títols de família nombrosa i monoparental, des d'aquest 2025 ja es poden descarregar el títol des de l'àrea privada de Ciutadania del portal de la Generalitat, reduint així un vint per cent el nombre d'atencions presencials. El redisseny dels tràmits de menors no acompanyats a l'estranger ha permès evitar el desplaçament a comissaria per fer la gestió a més de 45.500 persones entre gener i setembre d'aquest any 2025. S'han emès ja gairebé quinze mil credencials que eviten recollir físicament les homologacions de títols estrangers no universitaris, des que es va posar en marxa aquest 2025, i s'han eixugat el noranta-dos per cent dels expedients dels anys anteriors. O en el Consorci de Normalització Lingüística, tan important en la promoció de la nostra llengua i en no fer-ho difícil a la gent que vol aprendre la nostra llengua, han complert un rècord d'inscripcions als cursos de català amb més de quaranta mil alumnes sense incidències i amb canvis organitzatius, però sobretot permetent que els títols es puguin recollir des de l'àrea privada i no s'hagin d'anar a recollir també presencialment. O en la conversió de cinc-cents formularis que estaven en PDF i passar-los a sistemes automatitzats al web, que tot i que sembli anecdòtic, això significa que cinc-cents formularis que estan en PDF són cinc-cents formularis que les persones es descarreguen, emplenen a mà o emplenen amb l'ordinador, que s'envien a un correu electrònic, que s'imprimeixen i que hi ha algú

que els introdueix a un excel. Crec que l'any 2025 això hauria de quedar una mica superat.

Com veuen, moltes d'aquestes modificacions estan vinculades a la mateixa activitat administrativa, en el sentit que calen o bé més efectius, solucions digitals i tecnològiques o decisions que es circumscriuen a l'estricta àmbit organitzatiu de la Generalitat. Però en qualsevol cas, els he de dir que no és casualitat que n'hàgim fet d'això una prioritat. Hi ha qui diuen: Tregui's vostè... Ara no sabré trobar la paraula, els *manguitos*, traguï's vostè els *manguitos*. Això és transformador. El que els estic dient això és transformador per a la gent. La persona que no s'ha hagut de desplaçar presencialment a una oficina, la persona que no ha hagut d'emplenar un paper que no feia falta, la persona que pot recollir aquell títol sense tenir que desplaçar-se a anar-lo a buscar, això és actuar per millorar la vida de la gent. I, a més, els hi diré: Si entre tots plegats fem que el sistema funcioni, també contribuïrem a generar més confiança de les persones amb les administracions i sobretot també a lluitar contra determinats discursos populistes que d'això se n'aprofiten.

És en aquest sentit, els he explicat abans, que hem aprovat una normativa per poder avançar en la millora de la nostra regulació en determinats àmbits sectorials que hem anat aprovant i que hem anat aportant en aquesta Cambra i, a més, en el que agraeixo que hàgim aprovat de forma majoritària. Però no n'hi ha prou. Amb el que hem fet, no n'hi ha prou. Hem fet canvis substancials. Alguns canvis no requereixen modificacions normatives, d'altres requereixen modificacions normatives i les hem portat en aquesta cambra, però no n'hi ha prou i hem de tocar el moll de l'os.

I és per aquest motiu que els vull anunciar que el dimarts vinent el Govern aprovarà la memòria preliminar de l'avantprojecte de Llei de modificació dels tràmits urbanístics, per fer més fàcil l'activitat econòmica a casa nostra. Cal que abordem d'una forma clara i ambiciosa la transformació dels tràmits que tenen a veure amb l'activitat econòmica a casa nostra o amb la construcció, per exemple, d'un habitatge. I és en aquest sentit que el Govern aprovarà la memòria preliminar i vol portar al Parlament un avantprojecte de Llei per poder-lo discutir, sense apriorismes, amb el conjunt dels grups, per fer més fàcil l'activitat econòmica a casa nostra, perquè puguem avançar en un exercici de confiança, en declaracions responsables en

aquells supòsits d'activitats que creiem que poden avançar amb declaracions responsables. Per poder empoderar i no demanar informes duplicats que ja estem demanant en el tràmit administratiu. Per poder descarregar en els ajuntaments determinada tramitació urbanística, que avui els obliguem i que quan parlem amb tots ells i amb les seves entitats representatives, ens diuen: «Això no cal. Ajudi'ns a poder rebaixar això». I és en aquest sentit que volem poder tenir un debat obert –ho he dit– sense apriorismes per poder fer més fàcil l'activitat econòmica a casa nostra, però també no només obrir una empresa, demanar una llicència, poder fer els moviments de terres per fer un...

Fitxer 23CAI3

per construir una indústria o construir un habitatge, sigui més fàcil, sigui més fàcil. I en aquest sentit hi hem treballat amb els departaments de territori i hem treballat amb els departaments implicats, amb els departaments d'empresa. Hem pogut treballar amb entitats com Foment, la Cambra, el COAC, el Fòrum per a la Reforma de l'Administració, l'Associació Catalana de Municipis i la Federació de Municipis de Catalunya per poder compartir quin ha de ser el propòsit d'una normativa que vagi en el camí de tocar el moll de l'os, que són els tràmits urbanístics a Catalunya per poder guanyar, no en fer una desregulació –no es tracta de fer una desregulació– sinó tenir una regulació més eficient, que confiï més en la ciutadania i, sobretot, que ens ajudi a que en un moment en el que necessitem potenciar la nostra indústria, que necessitem crear més habitatge, que necessitem poder donar sortida a aquelles persones que volen emprendre un negoci a casa nostra, no els hi fem la vida tan complicada.

Quan dic que entre tots plegats tenim un repte que és desfer tot aquest embolic significa que també tenim la responsabilitat i l'oportunitat de poder portar en aquest Parlament qüestions que vagin encaminades a canviar la vida de la gent. I és en aquest sentit que els deia que estem treballant amb aquest supòsit. Els podria posar alguns exemples, però vull avançar en la compareixença i crec que tindrem espai per poder-ho fer.

Els he de dir que, a més, en aquestes modificacions, també tenim una responsabilitat que se'n deriva de l'Estatut dels municipis rurals, que és com podem simplificar la normativa urbanística per als municipis de menys de dos mil habitants a Catalunya? No és just que se li demani a un municipi de dos mil habitants els mateixos tràmits urbanístics que a un municipi d'un milió i mig d'habitants. Jo he tingut el plaer de treballar i servir al municipi des de la gestió pública, com l'Ajuntament de Barcelona. No pot ser que allò que se'ns demanava a nosaltres, amb una administració de setze mil treballadors i treballadores públics amb un milió i mig de ciutadans sigui el mateix que se li demana a un municipi de dos mil habitants. I per tant, crec que hem de tenir tots plegats la valentia de poder-ho fer.

Ho hem de fer amb seny. Ho hem de fer amb seny. Això no es pot convertir en un campí qui pugui, però tampoc per no convertir el campí qui pugui no es pot convertir això en que aquí no hi passi res. Nosaltres volem que Catalunya sigui un país pròsper, sigui un país on s'hi puguin desenvolupar energies netes, on una persona pugui rehabilitar la seva masia, on la granja pugui trobar una solució per poder-hi construir habitatge al costat. Ho hem de fer amb seny. Ho hem de fer amb seny i, per tant, ho dic: Ho faig sense apriorismes, però crec que haurem de poder tenir aquest debat.

Entrant en qüestió sobre la reforma, n'he fet algunes qüestions sobre els tràmits, processos normatius que hem portat. Vull fer especial èmfasi en una de les qüestions que em sembla, els he de dir, més revolucionàries, que és allò que té a veure amb l'atenció ciutadana. I vull agrair la feina dels governs anteriors. Jo no podria estar avui aquí fent aquesta compareixença i traient pit d'algunes qüestions si no haguéssim pogut veure la feina que s'ha fet per part de governs anteriors, concretament amb el govern anterior del president Aragonès, sobre la qüestió de l'atenció ciutadana, a la qual, humilment els he de dir, nosaltres estem intentant portar un pas més enllà. Perquè una de les qüestions que és fonamental en guanyar confiança entre la ciutadania i l'administració és que no hi hagi una diferència o una situació de distància abismal entre una persona i la seva administració de referència.

També els he de dir que això de l'administració..., ai, de l'atenció ciutadana, que en el cas de la Generalitat de Catalunya, els he de dir, és revolucionari. Els ajuntaments

ho tenen bastant solucionat des de l'any de la polca. Vull dir que ens porten molt avantatge en aquest sentit. I, per tant, nosaltres aquí teníem feina que fer. Què vol dir? Poder garantir una atenció presencial arreu del territori. Que una persona no s'hagi de desplaçar a Barcelona o cent cinquanta quilòmetres per poder fer un tràmit amb l'administració. Nosaltres hem d'intentar que tots els tràmits es puguin fer de forma digital, que els puguis fer des del teu mòbil, que ho puguis fer per telèfon, però hi ha tràmits que requereixen fer ser presencials o hi ha persones que no els volen fer de forma digital o que no els poden fer de forma digital, perquè hi ha bretxa digital a casa nostra, però ja no els ho dic en els municipis rurals, on a més, la cobertura no funciona com hauria de funcionar. I, per tant, estem duent a terme un desplegament molt ambiciós d'oficines d'atenció presencial per tot el territori, que significa a Barcelona, que significa a Tarragona, on vam inaugurar-la l'any passat, però en el cas del Pirineu significa a Sort, a Tremp, a Puigcerdà, a la Seu, a Lleida, a Vilafranca del Penedès, a la resta de municipis metropolitans. Tenim llocs on ja estan desplegades, com és el cas de Manresa o de Girona.

I l'altra, que aquestes oficines siguin integrades. S'ha acabat, els he de dir, la conyeta aquesta d'anar enviant una persona de departament en departament, d'oficina en oficina perquè hem sigut incapaços entre tots nosaltres de posar-nos d'acord en que la nostra atenció ciutadana siguin totes les persones, amb independència del Departament, en el mateix espai, atenent a qualsevol persona. Aquesta és una qüestió fonamental i en això, dic, a l'any 2027 tindrem desplegades totes aquestes oficines d'atenció ciutadana arreu del territori.

No ens volem quedar aquí, perquè el nostre objectiu és portar aquestes oficines d'atenció ciutadana porta a porta, porta a porta. I vàrem començar amb una prova pilot d'una oficina d'atenció mòbil amb una furgoneta a les Terres de l'Ebre que ha funcionat bé. Era una prova pilot que havia començat el govern anterior, que nosaltres ara estendrem a vuit oficines mòbils, que es desplacen municipi a municipi per poder acostar l'atenció ciutadana en els diferents municipis de Catalunya.

Això ha d'estar acompanyat, ho deia, que a les Oficines d'Atenció Ciutadana no només estiguin desplegades pel territori, sinó que siguin integrades, que no s'hi hagi d'anar amb cita prèvia obligatòria, que aquest és un mal que, gràcies a la iniciativa

d'aquest Parlament, s'ha pogut acabar. I agraeixo als grups proposants la iniciativa. El que hem fet ara és fer per llei i, per tant, estendre-ho al conjunt d'administracions públiques catalanes, una cosa que el govern anterior ja havia decretat de forma interna poder-ho fer. Però aquest era un mal que va venir amb la pandèmia, que hem d'acabar d'una vegada per totes. O sigui, la cita prèvia pot ser un bon sistema per organitzar les cues? Sí. Pot ser l'únic? No. I, per tant, aquest mal que va venir amb la pandèmia, s'ha acabat la pandèmia i sembla que ens hi haguéssim quedat. I per tant, acabar amb la cita prèvia obligatòria és una de les obligacions que tenim per poder atendre millor a la gent.

Els he de dir que, em diuen sempre que no ho digui, però la campanya de la grip ha significat un rècord. En la campanya de vacunació de la grip que haguem aixecat la cita prèvia obligatòria ha significat un rècord de vacunacions, set mil..., entre set mil i vuit mil més cada dia, que n'hem fet. I, per tant, aquest és un sistema que necessitem fer-ho. I, per tant, agraeixo al conjunt de grups d'aquesta cambra que hàgim pogut tirar endavant aquesta iniciativa.

O per exemple, l'atenció telefònica al ciutadà a través del 012. Que té sentit que el 012 no funcioni a les tardes o no funcioni els caps de setmana? Però la gent, quan fa tràmits? Mentre treballa? És a dir, la majoria de gent fa tràmits o demana l'atenció ciutadana quan està el cap de setmana amb la família, amb els nanos, quan tens que mirar sobre les extraescolars, sobre el tràmit de la persona que aquell dia tens a casa. I, per tant, doncs, el Govern ha ampliat el telèfon d'atenció ciutadana 012, que és magnífic, als caps de setmana per poder... A partir a partir de l'any 2026, ara hem de resoldre un litigi en el contracte, però a partir del primer trimestre del 2026 la puguem tenir estesa en aquest sentit. I, per tant, els deia, la qüestió de l'atenció ciutadana em sembla de les qüestions més revolucionàries.

El setembre del 2024 vaig ser en aquesta mateixa comissió en una compareixença exposant quines creien que havien de ser les línies mestres d'aquesta reforma. Vaig parlar d'un pla de millora dels serveis públics, amb accions ambicioses i alhora concretes, i vaig llistar el que creia que havien de ser dotze prioritats. Els he de dir que, en aquest sentit, ens vàrem encarregar de fer dues coses. És a dir, són dotze prioritats amb les que ens va semblar oportú llistar en aquesta comissió i hem fet

dues coses. La primera va ser aprovar un pla de xoc de qüestions que dèiem: Escolti, en aquest país ja no cal analitzar més coses. Hi ha coses que ja sabem que s'han de fer, fem-les i intentem tenir entre tots plegats els consensos i la valentia per poder-les dur a terme. I ens vam fixar una sèrie de fites que el Govern va aprovar amb un pla de xoc i després vàrem encarregar a un grup d'experts, a CETRA, presidit pel senyor Carles Ramió, en el que hi ha hagut dotze líders, però han participat una setantena de persones que, durant un any, han fet algunes reflexions en profunditat i propostes en profunditat de mesures de calat que l'administració pública catalana ha d'abordar per fer una reforma integral.

Sobre el pla de xoc, que vull fer una mica de rendiment de comptes sobre en quin punt ens trobem per poder compartir amb vostès després en el debat, vam fixar tres àmbits: àmbits de funció pública, àmbits dels serveis i de tràmits i àmbits d'organització administrativa. Alguns els he comentat en la meua extensa part inicial de la intervenció, però vull poder-los fer una mica de retorn sobre en quin punt ens trobem.

El primer era adoptar mesures per simplificar i agilitzar els processos de selecció i provisió de llocs de treball. I els he de dir que el Govern d'aquest dimarts ha aprovat un nou decret que modifica decrets de l'any 87 i del 96 sobre la provisió i sobre la selecció dels processos d'incorporació a la funció pública per fer una reducció en profunditat dels terminis. És a dir, la nostra organització té un repte molt important de relleu generacional i, a més, afronta reptes de fons que tenen a veure en quins són els mecanismes de captació i retenció de talent, que són diferents dels anys vuitanta. La societat ha canviat i hem de fer una reflexió sobre com som més atractius per poder tenir el millor talent del país incorporat a l'administració pública.

En aquest sentit, doncs, aquest decret que hem aprovat de modificació dels criteris dels processos selectius, que hem pogut acordar també amb els representants dels treballadors i de les treballadores de la casa, incorpora una modificació dels terminis d'entre el cinquanta i el seixanta per cent, passant d'alguns processos que duraven més de dos anys a poder-los comprimir perquè durin un màxim de deu mesos. Segur que quan ho fem trobaran un dia un procés que en comptes de deu mesos en durarà

quinze. Hem d'intentar que la mitjana dels processos hagin passat d'una mitjana de dos anys a màxim deu mesos, amb, els deia, aquesta reducció de terminis.

Com ho hem fet? Doncs hem reduït els terminis en la sol·licitud de participació o en la presa de possessió, que passa d'un mes a deu dies hàbils, i que permeten que el procés avanci amb tràmits que poden discórrer en paral·lel, com l'esmena de documentació, que està bastant lligada al dret a l'error que hem aprovat. De la mateixa manera, hem pres mesures pertinents per a que la duració mitjana de la resolució de les convocatòries de provisió de llocs de treball passi dels vuit mesos que duren ara a un termini d'entre quinze dies a cinc mesos, en funció del tipus de convocatòria i el nombre de places ofertes. I amb això suposarà una reducció del quaranta per cent dels terminis.

Vàrem apuntar a la necessitat de desenvolupar legalment el model de direcció pública professional a la Generalitat, i sé que en aquesta qüestió hi ha un debat. Els ha de dir, el Govern vol que el tinguem, aquest debat. Jo en faig una defensa de que nosaltres no vivim en una tecnocràcia. Vivim en una democràcia i jo això ho defensaré sempre. Però també hem de tenir mecanismes per incorporar el millor talent del conjunt del país, vingui de la política, del món local, del món de l'administració pública, funcionaris i funcionàries, del món del tercer sector social o del sector privat, a poder dirigir i a poder incorporar-se com a directius i directives públics o públiques. Perquè no és el mateix ocupar una posició de funcionari que una posició de representant polític que una posició de directiu i de directiva pública. I aquest segment intermedi que tenim, que dirigeixen institucions molt rellevants del nostre país, que dirigeixen equips de cinc-centes, de mil, de tres mil, de quatre mil, de cinc mil persones en el conjunt de l'organització, hem de poder tenir millors sistemes de selecció.

I aquests millors sistemes de selecció passen perquè puguem objectivar de quina manera, en les subdireccions generals i en les direccions generals, s'incorporen els professionals en el nostre sector públic. I sé que hi ha recels i ho dic, però també hem de fer tots plegats un exercici de confiança. Aquesta és la petició central, aquesta és la petició central del Fòrum per a la Reforma de l'Administració, que aplega a més de tres-centes entitats del país, amb els quals vaig poder estar jo ahir

reunit, compartint quin és l'estat sobre l'avenç de no només aquesta mesura, sinó del conjunt de la reforma. I aquest va ser un acord que vàrem poder compartir amb Comissions Obreres, amb la UGT, amb la CECOT i amb la Cambra de Comerç de Barcelona en la presentació que vàrem fer de la memòria preliminar, que ara ha estat en període d'exposició pública.

Estem disposats a millorar la nostra proposta i estem disposats escoltar totes les propostes. Ara, també els he de dir que no sembla normal que cada vegada que hi hagi un canvi de govern, hi hagi una espècie de persecució o de petició de per què no s'han canviat cinc-cents alts càrrecs de la Generalitat. Hem d'intentar tenir una organització més estable en el temps. I, a més, els hi diré una cosa: Una millor direcció pública contribuirà a una millor direcció política del país. És a dir, el Govern ha de poder fixar les prioritats polítiques del país; el Govern, el president, els consellers, els secretaris generals, els secretaris sectorials, però hem de poder tenir, en el procés d'incorporació a la direcció pública, sistemes més objectius. I, en aquest sentit, és un dels propòsits que nosaltres ho hem fet.

Els he de dir que aquesta vegada és una posició més fàcil de defensar quan s'està a l'altre cantó que aquí. I crec que en això el govern no només ha fet un exercici de valentia, sinó també de generositat. És a dir, estem disposats a obrir un diàleg per trobar un consens que això sigui possible. I ho he dit, aquesta és una de les qüestions de calat que entenc perfectament que és una reforma de país.

Vàrem dir que abordarem qüestions que tenien a veure amb les noves vocacions i, en aquest sentit, doncs, estem incorporant més de dos mil estudiants en pràctiques. El nostre objectiu és aquest any tenir-ne cinc-cents. Hem començat de forma tímida. Hem signat un conveni amb totes les universitats públiques catalanes, també amb els centres d'FP, per poder garantir pràctiques remunerades del talent, per generar noves vocacions de gent que vulgui venir a servir al país. Els deia, se'ns jubilarà un vint per cent de la nostra plantilla d'aquí a l'any 2035. No podem tenir sistemes que tardis dos anys a incorporar el talent i que, per tant, són el més antisexi del món: Escolti, ara m'he de posar allà dos anys per poder

Fitxer 23CAI4

fer el sistema, i a la vegada hem d'intentar generar nous sistemes de vocacions. I en aquest sentit ho hem fet, així com hem tret una línia de beques i ajuts per a aquelles persones que vulguin estudiar oposicions en els cossos superiors.

Hem demanat i hem defensat també per treballar un nou paper de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. S'ha de convertir en una eina de país. El seu director, en Jaume Magre, deia: «Cal construir la institució, perquè la seva llei és de l'any 87.» I, si m'ho permeten, el seu exdirector, Agustí Colomines, deia: «L'escola no pot ser només un ens que reparteixi formació.» I, per tant, crec que tenim un repte de país. Per això hem decidit separar-la de la llei d'ocupació pública, i que puguem tenir una llei de l'Escola d'Administració Pública consensuada entre els diferents partits per definir quin és el rol, entre altres qüestions, perquè volem empoderar-la per poder fer els processos selectius, no només del conjunt de l'organització, sinó també de la direcció pública professional. I ens ha de poder acompanyar a formar les noves generacions, no només, diguem-ne, de dintre de l'organització de la Generalitat, sinó també del món local en els nous reptes que té el país.

Per fi hem recuperat en una secretaria general el nou curs de formació en urbanisme, tan necessari, diguem-ne, quan parlem amb el món local, i ara ja [01.19] això. O bé serà qui farà el curs selectiu per als més de 218 secretaris i interventors, que per primera vegada hem acordat amb el Govern d'Espanya en fer la convocatòria descentralitzada, que tindrà lloc la seva convocatòria aquest cap de setmana, tan necessari per a la reforma dels ajuntaments. Això també es reforma. No en tenim prou amb això? Hem de poder aconseguir el traspàs de la competència? Farem bé entre tots que es votin i s'aprovin les lleis a Madrid que ho han de permetre, eh? Vull dir, per fer això s'hauran d'aprovar lleis, i haurem de passar del no al sí. Aleshores, bé, hem de poder ajudar entre tots.

Vam dir que avançaríem en establir directrius amb la planificació estratègica dels recursos humans, que des del mes d'abril el Govern va aprovar aquestes directrius i el pla general d'ordenació i gestió dels recursos humans; vàrem dir que tindríem un nou sistema d'informació per a la gestió de les dades dels recursos humans, que no

els hi comento el drama que és actualment a dintre de l'organització; o, en l'àmbit dels tràmits i els serveis, una norma que garanteixi l'atenció presencial sense cita prèvia –ja m'hi he referit–, una auditoria que simplifiqués els webs i les aplicacions de la Generalitat i la creació d'un únic web. Crec que, feta l'auditoria i acabat el procés de testeig de la web, el mes de gener tindrem nou web de la Generalitat, que en aquest sentit és important.

A la part d'atenció ciutadana m'hi he referit.

O l'avaluació dels serveis digitals. No pot ser que no tinguem dades que avaluin per part dels nostres clients, els nostres ciutadans i ciutadanes, quin és el seu grau de satisfacció d'un tràmit, cosa que fem tots quan comprem un bitllet d'avió o, diguem-ne, vostè fa la compra al súper, que millor que la facin presencial. Però tots, després, marquem les cinc estrelles. Bé, doncs en aquest sentit ho hem pogut fer i tenim els resultats ja d'aquesta enquesta, que la mantindrem de forma contínua. I ens permet identificar a on ho fem bé i a on ho fem malament.

Hem dit que actualitzaríem la nova normativa de comunicació clara, bé, perquè és que hi han coses que jo crec que ni nosaltres mateixos les entenem. Quan fem una resolució, quan veiem un formulari, sembla que haguem de necessitar un advocat o un gestor per poder resoldre aquell tràmit. I, per tant, amb la nova normativa de comunicació clara i amb la nova guia de comunicació clara, estem simplificant més de 1.500 formularis de la Generalitat perquè puguin ser amb un llenguatge més fàcil i més entenedor, no?

Sobre la direcció pública professional –ja m'hi he referit.

Sobre les entitats del sector públic. Tenim un acord de govern de dissolució d'entitats del sector públic, sobretot d'aquelles entitats, diguem-ne, que estan més obsoletes. Ja n'hem dissolt més de vint. Moltes d'elles tenen a veure amb consorcis urbanístics que no estaven actius, que necessitaven... O la supressió d'òrgans col·legiats, que en vàrem suprimir quaranta-cinc i n'hem suprimit vint-i-cinc més en un segon decret que aprovarem en breu, no?

Crec, per tant, que des d'un punt de vista del pla de xoc doncs queda exposat quina és la situació que teníem, en la que estem avançant. I ho he dit humilment, o sigui, en un perímetre molt extens de la reforma, que algunes qüestions són molt internes

de la Generalitat i d'altres tenen a veure amb l'activitat econòmica, amb el decret d'energia, que tenen a veure amb el decret agrari que vam portar l'altre dia, hem sigut capaços tots plegats d'arribar a acords que vagin en aquesta línia de fer més fàcil la vida a la gent.

A partir d'aquí arriba l'informe del CETRA, liderat pel professor Carles Ramió, que té per objectiu aquestes cinquanta propostes de calat, moltes d'elles, diguem-ne, coincidents amb qüestions de les que jo he dit en aquest grup i que crec que formen part de qüestions rellevants que ens toca desenvolupar durant aquesta legislatura. Els recordo que en les properes setmanes i mesos el Govern té voluntat d'aprovar, no només pel que fa a l'estricta àmbit de l'organització i l'Administració catalana, diversos projectes de llei que vostès hauran d'estudiar, treballar i espero que aprovar, que tenen a veure, u, potser amb la llei més important, que és el projecte de llei d'ocupació pública, on hem de fer un salt qualitatiu per garantir una ocupació pública de qualitat, però a la vegada que ens permeti guanyar en flexibilitat, en desenvolupament de la carrera horitzontal, bé, diferents qüestions que tenim, que jo ja sé què em diran. Quan em vaig reunir amb els sindicats em van dir: «Escolti, està molt bé. Estem d'acord amb la llei de la direcció pública.» La nostra llei és la llei d'ocupació pública, i, per tant, doncs el compromís és que haguem de tirar endavant la llei d'ocupació pública, que arribarà a la seva aprovació al Govern en el primer trimestre i al Parlament. El projecte de llei d'organització de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb el que hi estem treballant; el projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública, que ja hem posat en marxa, o el projecte de llei – els hi he dit abans – de la direcció pública professional. Crec que aquestes són qüestions de fons que recull l'informe del CETRA i, a més, amb les que treballem de forma coordinada amb el grup d'experts que ha participat en la reforma de l'Administració.

Els hi he de dir: d'aquell informe vàrem dir que el que faríem seria que, quan el presentéssim, tinguéssim ja encaminades part d'aquelles mesures. I, per tant, quan aquí es parla de comunicació clara, les qüestions que m'hi he referit hi tenen a veure. Quan es parla d'atenció ciutadana, les mesures que m'hi he referit hi tenen a veure.

Els hi he de dir que la qüestió del CETRA és un bon exercici de col·laboració publicopública i publicoprivada, perquè hem pogut tenir experts de l'acadèmia, de la societat civil, del món empresarial, del món sindical, del món municipal que han treballat per contribuir a fer les seves propostes. I, a més, ahir que parlàvem amb les entitats del fòrum de la reforma de l'Administració, ens deien: «Propostes possibilistes. Escolti, no facin res que sigui molt i que acabi en un calaix, perquè o és impossible d'aplicar o perquè seran incapaces, les forces polítiques, d'arribar a un consens.» I, per tant, fem propostes possibilistes encaminades a fer aquesta millora de l'Administració.

Volia acabar –amb el minut i dotze segons que em queda– parlant d'un capítol que crec que és rellevant, que té a veure amb l'ocupació pública de qualitat, no? Res de tot això valdrà si l'Administració de la Generalitat no és una administració robusta i amb un pulmó suficient, i per això ens hem compromès a aprovar les ofertes d'ocupació pública anualment i quan toca, no a finals d'any. I, en aquest sentit, l'abril d'aquest any vam aprovar una oferta de quasi vuit mil places totals, tenint en compte que el nombre de sortides d'efectius l'any passat va ser de poc més de sis mil places, que és obvi el compromís en la captació de més talent en el si de l'Administració de la Generalitat: a l'ICS, 1.304; en l'àmbit de la docència, 1.919; Mossos d'Esquadra, 1.637; Administració i tècnics, 1.781; serveis penitenciaris, 154, etcètera, etcètera. I tenim el compromís de mantenir un sistema públic fort capaç de prestar uns serveis públics de qualitat. Si no disposem de talent per garantir els serveis públics, no hi haurà reforma de l'Administració que valgui, i si no garantim unes bones condicions de treball a l'Administració. Les places que depenen directament de la Direcció General de Funció Pública van ser convocades el passat mes d'octubre, seguint així amb el compromís de predictibilitat dels processos selectius als que ens hem compromès. La resta es convocaran el gener del 2026, sense perjudici que el desembre d'aquest any s'aprovarà una oferta addicional. Catalunya no es pot permetre una administració a mig gas, i en aquest sentit, doncs, crec que algunes de les qüestions que hem abordat són rellevants.

Voldria acabar –sé que m'he passat del temps–, perquè no sigui dit que no he fet referència als endarreriments salarials, que en aquest context em permeto recordar-los l'actuació del Govern sobre els abonaments i l'actualització salarial dels

treballadors i treballadores públics de la Generalitat..., que el passat mes de juliol el Consell de Ministres va acordar, primer, l'actualització del zero i mig de les retribucions dels funcionaris, i després, la publicació de les corresponents taules retributives per fer-ho efectiu, no? Deuen recordar que aquest augment formava part d'un acord del 2022 del Govern d'Espanya amb els principals sindicats. L'acord preveia un augment fix i variable pels anys 22, 23 i 24, i, concretament, aquesta darrera actualització del 0,5 era de caràcter variable i depenia de la variació de l'IPC d'aquests tres anys. L'abonament d'aquest increment el mes de juliol esdevenia, els ho he de dir, difícil sense risc de retard en el cobrament de la nòmina. Les nòmines saben que les generem la primera setmana del mes i, per tant, doncs, junt amb que el mes d'agost teníem prevista una reactualització del programari, doncs es va poder produir durant el mes de setembre l'abonament d'aquesta qüestió. I ja els hi he de dir que estem treballant per poder fer efectiu l'acord que s'ha assolit en aquesta matèria a Madrid, que celebrem, per una bona gestió i una bona qualitat dels serveis públics.

Així que disculpin que hagi excedit el temps. Els hi agraeixo el seu temps i estic a la seva disposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, conseller. A continuació donaríem la paraula als grups parlamentaris per un temps de deu minuts. Començaríem pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, en aquest cas amb l'excel·lentíssima senyora Anna Navarro.

Lluís Mijoler Martínez

Presidenta... Presidenta, si m'ho permet, no és l'ordre dels grups proposants, en primer lloc, o sigui, ho hem variat. O com...?

La presidenta

És que hi han tres sessions informatives diferents i, en ajuntar-se, hem trobat oportú que el millor era seguir l'ordre, si els sembla oportú, que fem normalment.

Lluís Mijoler Martínez

No ho hem parlat amb els portaveus. No sé qui ho ha trobat oportú, però no ho hem parlat. I, per tant...

(Pausa llarga.)

La presidenta

D'acord. Doncs comencem pel Grup Parlamentari dels Comuns amb el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. No, no parlem de burocràcia; parlem d'ordre, eh?, jo crec, i de protocol, i, per tant, jo crec que les coses també les hem de fer com el que marca... *(Veus de fons.)* No, no, diputada...

La presidenta

Perdoni. Si us plau, diputat, ens acostem amb el tema...

Lluís Mijoler Martínez

Sí, sí, però, a veure...

La presidenta

...i amb els torns de paraula la resta de grups parlamentaris.

Lluís Mijoler Martínez

...que no m'interpel·li la diputada sense micro. Conseller, moltíssimes gràcies per la seva compareixença, esperada. L'havíem demanat, també és cert –algunes d'elles, eh?–, ja fa un cert temps, i crec que trobo oportú que hagi aprofitat també per comparèixer *motu proprio* per també donar explicacions sobre quin és l'estat de la millora de l'Administració.

Començo amb el mateix ordre que ha fet vostè i, per tant, començaré pel que té a veure amb les empreses que vulneren els drets humans a Palestina i l'Estat d'Israel, la seva presència a fires, exposicions i esdeveniments. Deixi'm començar amb una imatge, eh?, amb un pavelló d'una fira, d'una gran exposició; el logotip, l'escut de la Generalitat de Catalunya a l'entrada, l'escut del país, la bandera, la catifa. I quan entrava a dins doncs poguéssim trobar empreses, companyies que operen a

assentaments il·legals, que participen en la indústria militar que alimenta la guerra o assenyalades per vulneracions greus de drets humans a Palestina i a l'Estat d'Israel. Per tant, la pregunta que ens hem de fer és què passa quan el nostre país, la nostra institució, fins i tot diria la nostra marca, comparteixen escenari amb empreses com aquestes, no?; què passa quan són coprotagonistes de fires, d'exposicions on hi ha el segell de la Generalitat.

Aquesta setmana i la setmana anterior hem tingut ocasió d'abordar aquesta pregunta, o aquest tema, des de diversos angles: hem tingut Empresa i Treball, hem parlat de contractes i de relacions mercantils; ahir mateix, a Esports, analitzant esdeveniments, patrocinis, etcètera, des del Govern de la Generalitat. I el que queda clar és que no estem discutint sobre treballadors o treballadores de l'Estat d'Israel o d'aquestes empreses, no estem discutint sobre esportistes, sinó que el que estem parlant és d'un context molt concret: una ocupació, una colonització d'un territori, un apartheid i uns bombardejos massius i assassinats sobre població civil palestina. I això no podem invisibilitzar-ho. I si diem que totes les vides valen igual, no?, i que ens en preocupem, doncs no podem actuar com si fos neutral que la Generalitat es pugui alinear, encara que fos per inacció, amb empreses que es beneficien d'aquest sistema.

Si alguna cosa també hem tret clara de les compareixences dels consellers és que –permeti-m'ho dir– no veiem que hi hagi un fil argumental del propi Govern, una transversalitat que defineixi què es pot fer i què no, o què és correcte o què no. Perquè, per exemple, amb el conseller d'Empresa vam veure com tota la via de les subcontractacions d'aquelles empreses que puguin operar amb la Generalitat doncs no queda resolta i, per tant, era una cosa a estudiar. O també vam veure com les clàusules que es poden incloure en patrocinis o en grans esdeveniments a Catalunya per part d'Esports doncs tampoc quedava clar que hi hagués un protocol que establís com s'havia..., o deixar de fer. Per tant, la primera pregunta que li faig o el primer prec que li faig, en tot cas, és que des de Presidència, més enllà de la qüestió de les fires, que és la que parlàvem que és de la seva incumbència, doncs entenem aquesta possibilitat que des del Departament de Presidència es pugui fer un protocol que serveixi per a tots els consellers de la Generalitat, no?

Necessitem també més informació. Necessitem informació concreta sobre a quines fires, exposicions, etcètera, hi ha presència..., han comptat amb la participació d'empreses d'Israel, amb quines condicions hi eren. També passar de declaració a criteris obligatoris. El que li deia, calen regles clares i no dependre únicament i exclusivament de la bona voluntat del departament. La incorporació de clàusules de drets humans,

Fitxer 23CAI5

més enllà del conflicte palestí, doncs a tots els convenis marc, en aquest cas amb Fira de Barcelona i amb altres institucions firals on la Generalitat hi participa, i establir exclusió d'espais institucionals per a empreses que operin en assentaments legals. I també, en tercer lloc, com l'hi deia, coherència, un protocol interdepartamental que marqui criteris comuns sobre quines empreses no poden ser convidades o emparades en fires i esdeveniments o en qualsevol altre aspecte. També, per a la contractació, consulta sistemàtica d'unitats de cooperació, drets humans o d'acció exterior abans de signar convenis, i protocols amb organitzacions de grans esdeveniments, i que no cadascú actuï pel seu compte. I incorporar mecanismes de participació o control extern, per exemple, amb el síndic, amb ONGs de drets humans o amb experts independents que ajudin a validar criteris i també, sobretot, a detectar aquests riscos, pel que li deia: quan la Generalitat posa el seu logotip en un espai, no és només una imatge gràfica, sinó que estem dient que formem part del país, o això forma part del país que volem i del país que volem mostrar al món, i per això és tan delicat amb qui ens hi fotografiem, amb qui compartim pavelló i a qui donem un tracte preferencial. Fa pocs dies vam veure com la societat catalana ho està demanant, vam veure com trenta mil persones van anar a l'Estadi Olímpic, no només a una celebració esportiva, sinó també a donar suport en contra d'aquest genocidi que s'està practicant a Gaza. Per tant, ho deixaria aquí.

I passàriem al que ha estat la part més important de la seva intervenció, que és sobre l'informe de la comissió d'experts, de la CETRA, per a la definició de l'estratègia de transformació de l'Administració. I, en primer lloc –ho he fet més d'un cop, però vull fer-ho de nou–, vull donar les gràcies i agrair la feina de totes les

persones que han participat de la CETRA; també al Govern, per haver tingut aquesta iniciativa. Parlem de més de cent persones expertes, dotze grups de treball. Han dedicat mesos de forma altruista a pensar com reimaginar, com reformar, com reforçar aquest sector públic de la Generalitat, i, com ha dit, des del pragmatisme, des de que les idees es poguessin aplicar directament. I, per tant, per nosaltres, pels Comuns, no és un informe més; per nosaltres és aquest intent seriós de donar continuïtat a aquest repte que ja ve de lluny. Després d'altres intents de reforma, de l'any 2004 o el 2010, que, com el mateix informe reconeix, no van arribar a transformar de veritat la gestió, i sovint, hem de dir-ho, per una manca de voluntat política que continués aquests informes, no?

Per nosaltres, modernitzar l'Administració no ha de ser només fer la més ràpida o eficient, sinó que hem de centrar el focus en fer-la més capaç de garantir drets, més cohesió social i més igualtat d'oportunitats. Si aquesta reforma no es tradueix en aquests millors drets socials, en menys desigualtats territorials i en més confiança democràtica, se'ns haurà quedat curta i haurà estat només una liberalització. El resum executiu ho diu molt clar: «La transformació de l'Administració és un projecte de país» –vostè també ho ha dit aquí– «amb una dimensió política i social que orienta els serveis cap a una administració més propera, eficient i preparada per afrontar els reptes del nostre temps.» Bé, això ens ho creiem, i crec que ens interpel·la directament, perquè l'extrema dreta fa anys que intenta destruir la confiança en allò públic dient que l'Administració no funciona, que és un monstre de burocràcia, i precisament ho fan per justificar retallades, per justificar les privatitzacions i per justificar desregularització, i això nosaltres també ho veiem com un perill.

Deia: simplificar per garantir drets, i no precisament per rebaixar garanties. Em sembla especialment avançada la regulació del dret a l'error, que vam treballar conjuntament. També compartim propostes com el principi «una vegada i prou» en sol·licitud de dades i documents. Ara bé, com deia, simplificar no pot voler dir rebaixar garanties ni en matèria ambiental ni en control de subvencions ni en drets laborals o socials, i aquí és on voldrem ser molt exigents. Necessitem avaluacions d'impacte que assegurin que la simplificació no es converteix en una porta del darrere per relaxar controls allà on no toca.

En segon lloc, la ciutadania i el món local al centre –n'ha parlat, també hi ha fet referència. No tinc temps per estendrem massa, però si no incorporem de veritat el món local amb aquesta reforma, fracassarem.

Tercera, digitalització i intel·ligència artificial també amb drets i garanties. Cal pensar, en primer lloc, per la bretxa digital; cal pensar en la gent gran, en les persones sense recursos digitals, i, per tant, no pot ser una contradicció millorar i agilitzar i digitalitzar l'Administració mentre quedin persones enrere. I, en segon lloc, el risc de que la IA i les dades s'utilitzin sense prou debat democràtic i sense prou garanties ètiques. Un marc de transparència algorítmica, amb sobirania de dades, i, sobretot, el control públic dels sistemes d'IA i de les dades, perquè la digitalització no sigui tampoc un nínxol de negoci per a uns quants proveïdors privats. Hem de ser capaços de gestionar les dades des de la pròpia Administració.

S'ha referit a l'ocupació pública de qualitat i a la direcció pública professional. Crec que el nou model de selecció connecta amb una preocupació que compartim. També, sense bones condicions laborals, sense estabilitat i sense carrera professional, sense formació contínua, la reforma es quedaria únicament i exclusivament en una nota de premsa.

Li voldria dir moltes coses més. Li faré algunes preguntes concretes. Garantir que la simplificació dels tràmits no es tradueixi en una rebaixa de garanties per a les persones més vulnerables. Quan parlem d'integrar la mirada local –i aquí li faig una pregunta molt concreta–, de crear nous canals de participació dels governs locals, hi ha una pregunta molt concreta que li demano que em contesti: es preveu que el Consell de Govern Local funcioni? És un estament de l'Estatut i, per tant, de la Generalitat de Catalunya o el deixarem dormint el son dels perduts?

Li he dit lo de la bretxa digital, aquesta necessitat.

La llei d'avaluació de polítiques públiques. Quin calendari realista podem tenir per portar al Parlament la llei que ha d'institucionalitzar aquesta avaluació de polítiques públiques a tot el país?

I tenia algunes qüestions més sobre simplificació, però no em queda temps. I deixi'm que només ho enllaci amb el final, amb aquesta..., l'última, la del 0,5. Jo li diria: no sé si han estat excuses de mal pagador, diguéssim (*l'orador riu*), mai millor dit, però

el que sí que li voldria demanar és que... Ha parlat, per exemple, també de la campanya de la grip i de la cita prèvia, i és cert que ha funcionat molt bé, però també és cert que hi han hagut queixes dels sindicats d'infermeres, no? Per tant, el que sí que li demanaria és que... Perquè l'Administració funcioni per cuidar la gent, el que necessitem és cuidar també de les persones que cuiden d'aquestes persones. Per tant, jo crec que això del 0,5 no era un error tècnic inevitable; era una mala planificació, era una manca de prioritats. I el que li demanaria és un compromís de que això no es torni a repetir.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, president. També recordar que avui hi havien dues sessions informatives, presentades, efectivament, pel Grup Parlamentari dels Comuns i una que era iniciativa pròpia de l'honorable conseller. I aquí hi havien dos criteris diferents, i per això doncs s'havia prioritzat el de la representació dels grups parlamentaris i tancant amb el grup que dona suport al Govern. Però en prenem nota de cara a possibles compareixences on succeeixi el mateix. A continuació seria el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb la diputada Anna Navarro.

Anna Navarro i Descals

D'acord, molt bé, moltíssimes gràcies. Ja sé que, conseller, ha dit «filar prim en aquesta situació és molt complex», però em sembla que estem aquí per parlar de coses molt complexes, no?

Jo parlaré una mica de la presència de les empreses que vulneren els drets humans a Palestina i el tema de l'Estat d'Israel en les fires i exposicions, etcètera, aquí a Catalunya. I m'agradaria molt entendre la complexitat i la coherència de que el Govern..., m'agradaria molt saber l'estratègia i el pensament a darrere de tot això. Perquè les decisions sobre quines empreses es conviden, a quines se'ls hi dona aparador públic o promoció en nom de Catalunya, em sembla que molt sovint sí que són decisions polítiques. Ja sé que es diu que no podem barrejar la política amb l'economia o les empreses, però em sembla que acaba passant. Llavors, com a país, m'agradaria molt demanar que no ens deixem arrossegar per extrems, i entendre una mica aquesta coherència, no?

Llavors, si parlem de coherència i parlem d'Israel, evidentment que dins de Junts entenem perfectament i denunciem al mil per cent el genocidi que està passant a Palestina, però també hi han altres països arreu del món, com la Xina, que té un boicot a certs països, i m'agradaria molt entendre el posicionament vostre envers les institucions xineses que tenen vinculacions directes o indirectes amb el Govern. Perquè em sembla que hem de recordar que hi ha un posicionament de les Nacions Unides de l'any 2022 que acusa el Govern xinès de delictes contra la població uigur, per exemple, no?, de tortures, de violacions... Jo en conec de gent que ha estat a la presó, empresaris californians, uigurs que han estat a la presó. Llavors, aquí m'agradaria aprofundir sobre aquesta coherència, no? Tenim gent demòcrata de Hong Kong, que la Xina els està «apretant» moltíssim i els està posant la presó; tenim tibetans, tenim empreses turques. Crec que la llista podria ser molt llarga, no?, de països que cometes coses en contra dels drets humans.

Catalunya ha de continuar sent una veu a favor de la resolució pacífica dels conflictes, a favor de mirar cap a un futur de pau, més que no pas de quedar-nos atrapats en els confrontaments. I els empresaris, que portem empreses arreu del món, moltes vegades no són per temes polítics. Llavors, per això m'agradaria moltíssim entendre aquesta coherència, estratègia i pensament, i que la vostra conselleria sigui a favor de la pau, i d'una pau que sigui justa. Però jo no l'acabo d'entendre, aquesta coherència, per temes empresarials que estan entrant de la Xina i d'altres països, i m'agradaria molt si en poguéssiu parlar una mica.

Gràcies.

Agustí Colomines i Companys

Jo entro en la segona part de la seva intervenció, que, d'altra banda, ha estat la més llarga, i amb el temps que puguem ho farem. No sé si va llegir un article d'ahir del professor Ferran Sáez en el diari *Ara*, que es titula, precisament, «Com acabar amb la burocràcia», no? I aleshores –és irònic, eh?– comença dient: «En primer lloc, caldria convocar una taula d'experts i expertes que establissin el marc legal pel qual s'ha de desplegar el procés de desburocratització.» Diu: «Per seleccionar els candidats, tanmateix, seria necessari que prèviament féssim una comissió consultiva», etcètera, etcètera, etcètera, no?

Per tant, diguéssim, els grans informes, que n'hi ha hagut molts abans que els de la CETRA, no?, que té una dimensió mastodòntica de set-centes pàgines que no es llegeix pràcticament ningú, eh? –jo sí que l'he llegit, però sé que pràcticament no se'l llegeix ningú, no?–, estan molt bé, no? Però, miri, jo crec que hauríem de començar pel principi, i miri que estic d'acord amb l'esperit de reforma que vostè planteja, eh?, i, a més a més, moltes coses –ja l'hi he dit moltes vegades– les comparteixo, eh?, però comencem pel principi, que és la manca de diners. Per fer tot això manquen diners –el mateix que acaba de dir el diputat Mijoler. És a dir, no demanar la cita prèvia, és a dir, no demanar hora –que és com hauríem de dir-ho exactament en català, però, vaja–, no demanar hora, no?, per no estressar les infermeres..., necessitaries tenir més infermeres, necessitaria tenir més dotació d'infermeres. Per tant, necessitaries més diners perquè això funcionés. Per tant, la primera cosa que hem de resoldre és el dèficit fiscal, perquè, si no, tenim un problema. Per tant, comencem pel principi: la reforma de l'Administració no vindrà si no solucionem el tema del finançament de la Generalitat de Catalunya, eh?, i això sí que és important.

La desburocratització comença també per començar a avaluar què és el que hem de tancar. Perquè el que no pot ser, no?, és la proliferació d'organismes que se solapen i que fan les mateixes funcions i que som incapaços de tancar, perquè són com acumulatius, per dir-ho així. Vostè, ara mateix, m'està dient la qüestió de les oficines d'atenció. Perdoni, el 2010, la primera que va haver-hi, que és la Girona, que tenia un servei integral, que era excel·lentíssima, però que al final és només una. Home, i ara vostè em diu que en farà una aquí, una allà, la mòbil. No sé, potser hauríem d'haver-ho pensat una mica millor. No dic que jo tingui la raó. També li dic que vostè..., que a vegades es pensa que sempre té la raó, no? Llavors...

Per què l'hi dic? Jo estic d'acord amb el directiu públic professional, d'acord?, però el que no estic d'acord és fer-me trampes al solitari. Nosaltres hem de ser competitius al mercat, perquè si no no vindran els millors directius. Vindrà una altra cosa, però no vindran els millors directius. I, per tant, això vol dir una escala salarial que no té res a veure amb el que en aquests moments tenim. I hem de plantejar això amb totes les lletres, perquè si no ens fem trampes al solitari.

Li poso un altre exemple: l'Escola d'Administració Pública. Ja sé que vostè fa ironia amb mi perquè jo no sé què, no? Però jo sempre dic una cosa, que la recordo sempre. Vaig fer un

Fitxer 23CAI6

projecte de llei que no es va tirar endavant perquè em va cessar el 155. Parèntesi, eh?, només ho dic, eh?, perquè quedi clar també això, eh? Però, miri –poso aquesta petita contradicció perquè hi reflexioni–, vostè crea, o vol crear, l'institut de direcció pública professional i instal·lar-la a l'Escola d'Administració Pública. Suposo que el règim serà..., ho dirigirà un director general. Seria molt rar que un director general estigués sota un altre director general, seria raríssim. Perquè, què vol dir això? Que jo crec que el primer que hem de determinar és què ha de ser l'Escola d'Administració Pública, quin tipus d'organisme ha de ser: un consorci on hi participi l'Administració local, que estigui governat, en el fons, també per les universitats? Discutim sobre això.

Jo el que em plantejo és que el gran problema que hi ha és que hem de discutir sobre el model. Vostè ha començat d'una manera –que no l'hi critico, eh?–, que és posant pegats. Allà on ha vist que hi havia un gran problema, per dir-ho així, pam!, ha volgut donar una solució, però ja veurem si surten bé o malament –això és igual, ara no hi entro. Però no hi ha un model d'administració, i aquest és el tema. Miri, jo soc molt... Jo soc historiador i he estudiat Prat de la Riba i la creació de la Mancomunitat, etcètera, no? Llavors, la Mancomunitat tenia un projecte de país, i el va pensar per vint-i-cinc anys, o mig segle, si vol, no? Va decidir que havien de fer trens, va decidir que havia de fer escoles industrials, va decidir que havia de... Tot ho va fer per raons diferents. És a dir, van fer l'Escola Industrial, no es pensi que perquè eren molt revolucionaris: perquè volien tapar el conflicte social, i van crear que l'educació era la manera de tapar el conflicte social. Però és igual. Ara, les raons per les quals cadascú fa una cosa tant li fa. El més important és saber quin és el model que tu vols. I, en això, jo és el que li reclamo i l'hi he reclamat des del primer dia.

Ho fan sols. A nosaltres ens tenen com un comparsa, que ens ho porten que ja ho tenen cuinat, i jo crec que això no és de rebut. El director de l'Escola d'Administració Pública a l'època que la va crear la Mancomunitat era un lligaire, d'acord?, però l'Escola del Treball estava dirigida per un socialista. Jo crec que aquest és l'esperit. Si no tenen aquest esperit, aquest esperit d'entendre que el país està pel damunt de la divisió pretesament ideològica entre uns i altres, no ens en sortirem. I, per tant, hauria preferit que haguessin creat –em llenço a la piscina perquè això no ho he dit en el meu grup, eh?

La presidenta

Diputat...

Agustí Colomines i Companys

Acabo, un moment. M'hauria agradat que haguéssim creat una comissió del Parlament de Catalunya per parlar només de la reforma de l'Administració pública.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació és el torn de paraula del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya amb el diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, presidenta. Gràcies, conseller Dalmau, per la seva compareixença. També agrair la presència de tot el seu equip, que avui també ens acompanya a la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament.

Jo començaré seguint el seu ordre, excepte el 0,5, que també el comentaré ara, i després ja fins al final parlarem de tota la qüestió la reforma de l'Administració.

Respecte a Gaza i les empreses, en efecte, els Comuns van presentar una bateria de compareixences que hem anat substanciant aquesta darrera setmana i mitja en les diferents comissions. I, en efecte, també hem pogut constatar que no hi ha protocols establerts per part del Govern i, per tant, que no hi ha una coordinació interdepartamental en aquesta qüestió. Ens sembla que hi ha hagut més estètica que no pas accions efectives. I, per tant, nosaltres també reclamem que aquesta

coordinació més en forma de protocol doncs sigui més evident, precisament per evitar aquestes qüestions. Tampoc ens agrada que vingui un conseller de la nostra Generalitat a parlar del que fa el Govern espanyol. Aquest és el Parlament de Catalunya, que precisament vostè està aquí per parlar de la seva acció, no pas per la que fa un altre Govern, com és en aquest cas el Govern de l'Estat. I, per tant, doncs el que faci o no, diguem-ne, el Govern espanyol en aquest sentit a nosaltres, com a diputats i diputades de Catalunya, no és el que ens interessa; ens interessa què és el que fa el seu Govern. I, per tant, doncs ens interessa que en la qüestió de Gaza es prenguin les mesures i es compleixi amb les diferents resolucions que aquest Parlament ha aprovat, entre elles, doncs la participació d'aquestes empreses en òrgans de contractació, en la contractació pública del país. Recordàvem que hi han empreses, com ACS, que estan operant actualment en el territori i que, per tant, doncs caldria incorporar també, més enllà d'aquestes clàusules, el compliment efectiu d'aquestes clàusules, no ja només en les noves contractacions, sinó també tenint avinent aquelles contractacions que ja estan en curs.

Respecte a la qüestió del 0,5, nosaltres entenem els procediments, i, per tant, des d'aquest punt de vista entenem també les dificultats d'aplicació. Però també és cert que aquests suplements de crèdits estaven aprovats des de la primavera i, per tant, vostès tenien disponibilitat pressupostària per exercir-ho. I, per tant, al final això, aquest increment del 0,5 per cent, havia de ser d'aplicació. Lògicament, es va aplicar amb el caràcter retroactiu que pertoca. Però, en qualsevol cas, sí que li demanem que, per futures ocasions, sabent que això s'ha d'aplicar, igual que avui mateix vostè ha anunciat que, de cara a l'any vinent, s'haurà d'aplicar un altre increment, doncs que ja es tingui en previsió per a la incorporació directa en les nòmines.

I entrem en la qüestió de la reforma de l'Administració. Abans ho comentàvem amb el meu company i amic Josep Maria Jové, president del meu grup parlamentari, que em deia: «Digues-li al conseller que són maniguets.» Els maniguets..., avui vostè s'ha tret els maniguets, però, en canvi, s'ha posat la corbata de les tisores. S'ha posat la corbata de les tisores, que espero que no sigui per retallar drets laborals dels treballadors i treballadores públiques, ni tampoc que sigui per retallar els serveis públics del país. I, per tant, que sí que sigui, si de cas, per enviar un missatge: per retallar, sí, aquesta burocràcia excessiva que tenim en el país i, per tant, que pugui

ajudar per a això. Però em sembla que és un missatge. Vostè és un conseller agosarat, i què vol que li digui, a mi m'agrada que vostè sigui un conseller agosarat. De fet, en la presentació que van fer el Govern de les cinquanta reformes de l'Administració, van destacar que calia valentia. Bé, en efecte, cal valentia política, perquè el plantejament de la reforma de l'Administració no és una qüestió de caràcter puntual; és una qüestió de molt de fons, estructural. I, de fet, ha de partir per la dignificació de les pròpies administracions i la dignificació de les pròpies institucions, que crec que és l'element més important a preservar.

Quan l'extrema dreta, en els seus discursos, reitera una vegada i una altra..., a desprestigiar les administracions i aprimar l'àmbit públic en benefici d'una liberalització mal entesa que acaba generant retrocessos en drets socials, en drets de justícia social, en els drets de les persones, doncs nosaltres hem de fer tot el contrari: enfortir encara molt més l'àmbit públic, enfortir molt més les administracions, enfortir molt més també el caràcter de les institucions. Per això, des d'aquest punt de vista, per nosaltres són cabdals els diferents paquets legislatius que s'aniran portant aquí. I, en efecte, cal valentia política. Per tant, des d'aquest punt de vista, hi estem d'acord. Ara, no confonguem la valentia política amb tirar-nos per un barranc sense saber què hi ha al darrere. De fet, si es tira per un barranc, val més que vagi com a mínim amb un parapent perquè pugui sobrevolar-lo, perquè si ens hi tirem sense més, aleshores el que farem serà tot al contrari, estarem afeblint la institució, estarem afeblint les administracions i anirem en contra, precisament, dels objectius que ens hem de plantejar.

Per tant, reforma, sí, però per més i millors serveis públics; reforma sí, també per garantir els drets laborals de les persones treballadores en l'àmbit públic, dels treballadors i treballadores públiques. Per tant, cal que hi hagi un gran consens social al respecte i, per tant, aquest gran consens social ha d'anar també acompanyat necessàriament per l'acció parlamentària, pels grups parlamentaris que estem aquí representats. Per tant, està molt bé, i agraïm la feina feta per tots els experts i expertes del CETRA, però, tanmateix, nosaltres, com a parlamentaris, també hi hem de dir la nostra. I tindrem la nostra oportunitat en el marc legislatiu, però sobretot hi hem de dir la nostra de forma clara i concisa. Som legisladors, ens pertoca a nosaltres prendre aquestes decisions. Doncs bé, la llei d'ocupació pública, la llei de

l'Escola de l'Administració Pública, la llei del directiu públic són eines legislatives que arribaran en aquest Parlament i que haurem de treballar.

Per nosaltres, la llei d'ocupació pública és transcendental –és transcendental. Crec que és la que ha de permetre l'estructuració efectiva de tot aquest canvi de reforma administrativa. Per què? Perquè les reformes de l'Administració, si no van acompanyades d'inversió i no van acompanyades de major dotació de recursos públics i, per tant, també de major dotació de recursos en l'àmbit del personal i dels treballadors i treballadores públiques, més recursos humans a disposició, serà molt complicat que la puguem abordar amb garanties. L'exemple que s'ha posat damunt de la taula –jo també me l'havia anotat–, l'exemple de la campanya de vacunació de la grip. En efecte, una campanya de vacunació sense cita prèvia, que, en efecte, no és obligatòria. Això no vol dir que no es pugui utilitzar; simplement, el que vol dir és que no és obligatori utilitzar-la. I, per tant, des d'aquest punt de vista, hem de relligar aquests àmbits que poden generar tensió amb una millora en les eines i les dotacions que posem a disposició per tal de que el servei que es doni a la ciutadania sigui un servei adequat i òptim i el que la ciutadania es mereix. Per tant, hem de planificar bé tots els mecanismes d'implementació d'aquestes reformes, perquè aquestes reformes s'han de blindar per garantir aquest bon servei. Per tant, més recursos i més eines.

Més recursos i més eines que també necessiten els nostres ajuntaments. Els ajuntaments del país necessiten més capacitat tècnica, més capacitat per poder garantir, precisament, que tota aquesta tramitació administrativa que ara mateix es simplificarà doncs es pugui fer amb les garanties de que aquesta simplificació no vagi en detriment dels processos garantistes. Perquè, en efecte, necessitem també garantir que tots els procediments es fan segons normativa. I la confiança està molt bé, però sempre que la confiança va lligada a un principi de realitat. Per tant, sí, hi confiem, però també hem d'establir mecanismes de control que permetin que aquesta confiança doncs serveixi per també garantir que els procediments es fan de forma adequada i correcta. Per tant, més eines.

Quan parlem de la tecnologia i de la IA, això són recursos, és inversió, que també han d'arribar als ajuntaments quan parlem de compartir els expedients. Són, a nivell

tècnic, programaris, eines a nivell tecnològic que s'han de posar a disposició dels ajuntaments també per tal de que hi hagi una unitat en aquest sentit i es puguin compartir tots aquests expedients. Però, d'altra banda, tots aquests expedients només es podran compartir si també hi ha confiança interadministrativa. I, per tant, serà important que, quan parlem de les oficines d'atenció, aquests expedients doncs es puguin compartir entre les diferents administracions amb una única eina de gestió i que permeti també simplificar la informació que rep el ciutadà. I això també anava a la llei del dret a l'error, que nosaltres, en aquest Parlament, vam impulsar amb el Partit Socialista i amb els Comuns i Esquerra Republicana, que es va aprovar i que buscava precisament clarificar tots aquests mecanismes. Per tant, simplificació? Sí, acompanyada del garantiment de tots aquests drets.

I, d'altra banda, hi ha una altra qüestió –i amb això hauré d'acabar, tot i que en tenim altres elements– que li volia posar damunt de la taula, que és respecte al directiu públic. A nosaltres ens preocupa molt saber qui avalua, i ens preocupa tant pel director públic com també pel sistema d'avaluació de polítiques públiques. Qui avalua? Perquè aquí està la clau. Si sabem qui avalua i sabem amb quins criteris avalua, doncs bé, podem avançar. Però el que és evident és que, si no tenim en compte, en primer lloc, les persones que ja tenim treballant dins del sistema i les seves capacitacions, aleshores tampoc estarem fent bé la feina. És a dir, necessitem blindar i assegurar que els mecanismes de promoció interna funcionen. Necessitem blindar i assegurar que aquesta captació de talent, que se suposa que està fora, potser és que la tenim a dins. Per tant, hem d'incentivar que el talent que tenim a dins –aquest hauria de ser el primer objectiu– aflori, i que, per tant, aquest talent sigui aprofitable al cent per cent. Perquè són persones ja treballadores del propi sistema públic, i si són persones ja treballadores del propi sistema públic no cal que anem a buscar-ne a fora.

La presidenta

Diputat...

Jordi Albert i Caballero

D'altra banda, posar en relleu i en valor –i ja acabo, presidenta– totes les persones que tenim treballant actualment en el sistema. En l'àmbit de la Generalitat són

gairebé 260.000 persones treballadores les que tenim. Per tant, entre aquestes 260.000 estic convençut de que també hi ha molt de talent –de fet, és així–, i, per tant, el primer objectiu que hauríem de tenir és fer aflorar tot aquest talent per tal de que en puguem treure profit la ciutadania del país, la població d'aquest país, amb una millora dels serveis i la qualitat. I, com sempre, des d'Esquerra Republicana agraïm també la feina que fan totes aquestes persones pel servei públic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, el diputat

Fitxer 23CAI7

Juan Fernández.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per venir a la comissió i donar la seva explicació sobre aquests temes que jo crec que preocupen tots els grups.

Sobre el conflicte d'Israel i Palestina, jo crec que és una qüestió que, malauradament, massa sovint es converteix en trinxera ideològica, en lloc de ser abordada amb la rigorositat que requereix. I des del Partit Popular ho diem clar, ho tenim clar: Catalunya no pot actuar com un tribunal paral·lel que emet judicis polítics sobre empreses sense garanties ni procediments. El que ens demanen alguns grups d'aquesta cambra és que el Govern apliqui una mena de política de vetos selectius basada no en informes jurídics objectius, sinó en campanyes activistes, posicionaments polítics o percepcions ideològiques, i això creiem que és perillós. És perillós per a la seguretat jurídica, per a la imatge internacional i, sobretot, per al nostre teixit empresarial. Sobretot perquè jo crec que hem de recordar algunes coses bàsiques, i és que Catalunya no té competències en política exterior –no té competències– i no pot dictaminar què passa o deixa de passar en un conflicte internacional, no pot elaborar llistes negres d'empreses sense un procés jurídic claríssim basat en normativa europea i no pot actuar com si fos un organisme

sancionador internacional. El que sí que pot i ha de fer és assegurar que totes les empreses que participen en fires, esdeveniments o exposicions organitzats o supervisats per la Generalitat compleixen la legislació vigent. I ja està, punt. I això vol dir que, abans d'assenyalar una empresa, s'han d'acreditar diverses coses que són importants. Per tant, jo el que demano és, en aquest sentit, una política clara i defensar més les nostres empreses en comptes de buscar i seguir en aquesta trinxera ideològica que no porta enlloc.

Sobre el tema que ens ocupa de la transformació de l'Administració pública. Ha començat vostè, conseller, la seva intervenció fent menció, assentant unes bases sobre la manipulació que es fa en moltes ocasions sobre la mirada de l'organització, el model o les dimensions d'una administració. I, més enllà del missatge subliminal de la seva corbata amb les tises, jo crec que si nosaltres haguéssim pronunciat aquesta frase que vostè ha dit, no? –«hem de fer guerra a la burocràcia», ha dit vostè, no?–, si això ho hagués dit un diputat del PP o d'una altra formació política estaríem ara mateix sent acusats de *adoradores de Milei*. I li diré i li confessaré..., li diré que al Partit Popular hi ha diverses sensibilitats, i jo precisament no soc un radical del liberalisme, i jo crec en una organització, crec que en l'Administració pública i crec en un estat que ha de regular i que ha de garantir drets i deures a la vida pública. I el que no podem confondre és tenir un estat o una administració que sigui un impediment o un obstacle per al bon funcionament i el bon desenvolupament de la vida de les persones, i ara mateix la Generalitat de Catalunya, que és una administració fallida, és un impediment i un obstacle per al bon desenvolupament de la vida de les persones.

On defensa el Partit Popular centrar els esforços? A enfortir l'Administració en la prestació dels serveis públics –en la prestació dels serveis públics–: en erradicar les llistes d'espera, en eliminar els barracons, que es multipliquen a les escoles públiques de Catalunya. I on defensa el Partit Popular aplicar una reducció dràstica en l'Administració? Doncs en l'estructura política, en aquesta macroestructura que serveix més als interessos dels partits polítics que no pas als interessos generals de la ciutadania. I, miri, el diagnòstic jo crec que està clar; més enllà de la defensa interessada per part d'alguns grups polítics d'aquesta macroestructura, el diagnòstic és clar: tenim a Catalunya una administració lenta, fragmentada i duplicada; tenim

procediments interminables que ofeguen ciutadans i empreses; una estructura digital antiquada, amb sistemes que no es parlen entre ells, i una cultura administrativa que premia la inèrcia i penalitza la innovació. I això no és nou.

I el que tampoc és nou, i que és preocupant, és que vostès acostumen a utilitzar els informes com a substitut de l'acció –hem encarregat un estudi, ho analitzarem, ho estem treballant–, i el resultat sempre és el mateix: no fer res, res de res. Catalunya no necessita més diagnòstics, no necessita més..., és el que necessita són, precisament, decisions valentes, reformes estructurals i, en concret, necessita una simplificació real dels procediments, no un *rebranding* burocràtic. Necessita reducció de duplicitats entre departaments i entre la Generalitat, consells comarcals i ajuntaments; digitalització intel·ligent i crear processos eficients; una avaluació d'impacte, perquè les polítiques públiques s'han de mesurar, no intuir, i una professionalització i estabilitat del personal directiu, perquè una administració moderna no pot funcionar amb càrrecs a dit que s'eternitzen en la macroestructura.

I també exigim una cosa que és essencial, que és un pressupost garantit. Una transformació administrativa sense finançament és un powerpoint, un estudi que queda en aquesta sala amb una compareixença del conseller i res més. Conseller, vostè ha de dir-nos si aquest informe, aquestes conclusions, serà un document que quedarà en un calaix o si realment marcarà un abans i un després a Catalunya. I el Partit Popular –i vostè ho sap– està disposat a donar suport a reformes serioses i valentes, però no serem en cap cas còmplices de més immobilitisme, de més paper mullat i de més pèrdua d'oportunitats. Catalunya necessita una administració moderna, eficient i orientada al ciutadà, i el Govern té, en aquest cas, una oportunitat. Ara cal veure si també la voluntat.

«Cal declarar la guerra a la burocràcia», hem escoltat avui del conseller –ho torno a repetir. El tema és amb quines armes farem la guerra, no? A la guerra de la burocràcia hem d'anar-hi amb les millors armes. Amb la burocràcia sí que cal anar amb la motoserra, senyor conseller. Fa set anys que liderem al conjunt del país, a Espanya, la producció normativa. Això és bo? No, no és bo. El 2022, per exemple, es van produir 166.000 pàgines de normativa –166.000 pàgines de normativa–, el triple que fa deu anys, que el 2012 en aquest cas, i tripliquem també la mitjana de

les altres comunitats. Qui lliura la guerra veient aquestes dades són els autònoms, les entitats i el conjunt de la ciutadania. I hem de guanyar aquesta guerra contra la burocràcia i no pronunciar més les paraules «estudiarem», «presentarem», «analitzarem», «afrontarem», «reflexionarem». El que cal conjugar és el verb «fer», perquè la ciutadania vol fets i no paraules.

A Catalunya hem de declarar-li la guerra a la burocràcia i a la macroestructura de la Generalitat; guerra a la muntanya de papers que han d'omplir els ciutadans per a cada tràmit; guerra a la sobreregulació que ofega els emprenedors, els autònoms i les empreses de Catalunya; guerra a la macroestructura que converteix aquesta Generalitat en una administració fallida que cobra uns impostos de primera, però retorna a la ciutadania uns serveis de tercera. Prou estudis, prou reflexionar, prou presentar, prou crear organismes inútils que només contribueixen a frenar l'economia catalana. Més fets i menys paraules. Facin cas a Foment, a Pimec, als autònoms i a la ciutadania, que fa que el seu dia a dia sigui millor en contra de les complicacions que li posa la Generalitat i aquesta Administració fallida que patim tots els ciutadans.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, seria el torn del diputat Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Molt bé; gràcies, presidenta. Bon dia a tots. Gracias, señor conseller. Bien, empezando por el tema de Gaza, Hamás, Israel, yo creo que a la extrema izquierda le va muy mal lo del plan de paz, porque no puede estirar el chicle de ese conflicto, que todos lamentamos, y entonces, claro, tenemos que empezar a hablar del conflicto que aquí vivimos en nuestras calles y de la inseguridad que sufren los catalanes, y eso les molesta un poco. Es curioso también como criminalizan cualquier entidad, cualquier empresa de Israel. ¿Eso no es xenofobia? Da igual cómo sea la empresa, pero a por ellos. Y, en cambio, critican que nosotros hablemos de que, en general, toda inmigración descontrolada, da igual de qué país, es un problema, porque el ochenta por ciento de las detenciones en la calle, que cometen delitos, son extranjeros y el cincuenta y dos por ciento de nuestros prisioneros son

extranjeros. Entonces, eso sí que es xenofobia, ¿eh?, pero, en cambio, centrarse en unas empresas de un solo país, eso no lo es. Bueno. Ya digo, yo creo que les va muy mal el plan de paz porque ya no podéis hablar... Poner las banderitas estas de Palestina y tal, y ya no tendréis excusa *per fugir d'estudi* y no hablar de lo que realmente importa a los catalanes, que es la seguridad en nuestras calles, a pesar de que lo de Gaza nos sepa muy mal.

Después, esto que comenta el *conseller* de que, bueno, pues abraza los derechos humanos en Gaza. Yo también pues le diría, señor *conseller*, que quizá también se podría preocupar de los derechos humanos aquí; por ejemplo, el derecho a la vida, que ustedes abrazan como única alternativa a la mujer embarazada y agobiada el aborto, ¿vale? Eso también sería interesante. O la igualdad ante la ley que los españoles no tenemos, en fiscalidad, en ayudas sociales, en deducciones fiscales, les podría preocupar también. Que esto es muy bonito, hablar de derechos humanos allá, en Gaza, y olvidarse de los de aquí. O del derecho al trabajo, que también es un derecho humano, consagrado en su declaración de la ONU. O no ser discriminado, por ejemplo..., per utilitzar una de les nostres llengües a l'hora de retolar un comerç –si el retores en espanyol et sancionen. També seria un dret humà interessant de poder tractar aquí i deixar-se de mirar els drets humans d'allà, que estem molt lluny. O el derecho a la educación, que ustedes han hundido, la calidad y la libertad educativa. Cogen manía a unos colegios y a por ellos, que es lo que hacen ustedes, y la calidad educativa cada vez más por los suelos, según sus propias competencias básicas. Ahora las quieren cambiar para ver si con las trampillas mejoramos los resultados. O el derecho a la propiedad, que está amenazado, o el derecho a la vivienda, aunque no está reconocido expresamente, pero también es un problema.

Bien, pasando al tema de mejorar la Administración, a mí me ha emocionado una frase del *conseller*, porque yo creo que ha dicho una verdad como un templo. Dice: «Hem contribuït tots a aquest embolic.» O sea, reconoce que hay un *embolic* y que todos han contribuido. Yo, si me permite, me excluyo, más que nada porque aún no hemos gobernado ni la Generalitat de Catalunya ni el Estado español, y entonces me excluye. Pero, bueno, reconoce que usted..., que han contribuido y que hay un *embolic*. Entonces dice que el objetivo es «fer la vida més amable als ciutadans».

Bien, fantástico. Nos sumamos. Y que entonces su plan es transformador. Y perdone, pero es que, claro, los culpables de la situación, del *embolic*, no pueden ser los que solucionen el *embolic*, pero bueno. Más que nada, cuando ya estaba hablando del grupo de expertos. O sea, los propios de la Administración, los propios altos cargos que usted reconoce –que incluso amenaza con consagrarlos y que no se puedan cambiar– que son los responsables son los que nos tienen que solucionar los problemas, con un grupo de expertos, con más estructuras, que serán más contrataciones, que serán más gastos públicos, que serán más impuestos para los trabajadores en las nóminas. Del que cobra mil euros, en vez de noventa al mes le sacarán ciento diez.

Entonces, lo que sí que le quiero decir es que, mire, la acción transformadora de la Administración es la de VOX. Hay un problema grave. Por ejemplo, yo ahora cojo mi cartera –no se la he sacado previamente porque si no tardaría mucho tiempo–, y tengo el DNI, carnet de familia numerosa, el carnet de conducir, la tarjeta sanitaria –porque no tengo mutua, porque somos siete en casa y es muy caro, y llevo un año esperando para poderme operar del oído derecho– y me falta el de navegación, el de pesca, pero, bueno, no puedo llevar estos aquí y los cojo en verano. Eso sería transformador, que en un solo carnet, en uno, en el DNI, tuviésemos toda la información. Porque, cuando uno va a pedir una ayuda social, ¿qué le piden? El DNI; el certificado de empadronamiento, que tiene el ayuntamiento; el IRPF, que tiene la hacienda pública; el libro de familia, que tiene el Registro Civil; el título de familia numerosa, que expide la Generalitat de Catalunya; el formulario pertinente. Cuando uno va a hacer un alta de una empresa, porque tiene una aplicación y es joven, es emprendedor y quiere hacerlo, ¿qué le piden? El DNI, el 036 de hacienda, la escritura pública, que está en el Registro Mercantil, la seguridad social, que tiene la Tesorería General de la Seguridad Social, el IAE pertinente, los impuestos del IBI del ayuntamiento...

O sea, ¿es que no puede haber una ventanilla única y nacional donde esté toda la base de datos? Eso es incompatible con su concepto de las diecisiete autonomías y, evidentemente, esa es la propuesta de VOX para modernizar la Administración, para que, realmente..., com vostè diu, sigui més amable a la ciutadania..., sea más amable. Que todo..., en un internet tengas toda la información, y no esta retahíla de

tarjetas de plástico –que, por cierto, contaminan–, y podamos tener todo en uno. Eso sería realmente ambicioso. Porque su plan es más de lo mismo y se queda corto. Y el plan de VOX, de inteligencia artificial, de unificar la base de datos, de todo en un solo carnet, es soñar. Y os quedaréis cortos.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, seria el torn del diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Primer de tot, demanar disculpes pel meu retard –som quatre, no arribem a tot. Per tant, hi ha una part que me l'he perdut, i em sap greu. Tot i així, sobre el tema

Fitxer 23CAI8

d'Israel, terrorisme, genocidi i extrema dreta jo el que diré és que llibertat per a Gaza i que s'aturi el genocidi. I, amb tot això, és evident que, bé, com ja saben, el que cal és tirar endavant els acords que s'han pres en aquest Parlament i en els quals doncs queda clar que s'ha de garantir que cap empresa que, de fet, doncs participa d'alguna manera en el genocidi que pateix Gaza i en el no compliment dels drets humans..., doncs s'ha de buscar la manera perquè quedi exclosa dels concursos públics, perquè quedi fora de la contractació. I, evidentment, això ha de ser transversal, interdepartamental, i s'han d'establir uns protocols clars que siguin iguals a qualsevol dels departaments per garantir doncs que no es colin enlloc, ni que sigui en concurs públics, ni que sigui patrocinant fires, la Fira de Barcelona, o d'altres esdeveniments que hi puguin haver al nostre país. Per tant, doncs aquí el que li demanem és això, no?, que es clarifiqui tot plegat i que es treballi de manera conjunta per garantir que es compleixin els acords que s'han pres en aquest Parlament.

Després, escoltant les paraules que m'han precedit, em ve al cap una cançó de Josep Maria Cantimplora, que diu que llibertat és que hi faltis tu, no?, perquè realment la llibertat es garanteix quan desapareix l'extrema dreta, quan desapareix

el racisme, el feixisme. Després doncs arriba la llibertat. I les paraules que hem sentit anteriors a les meves doncs anaven en aquesta direcció d'excloure, dinamitar ponts i continuar doncs imposant la seva llengua i la seva nacionalitat.

Nosaltres creiem que l'Administració pública ha d'estar al servei del nostre país, al servei de Catalunya; ha de ser una administració pública clarament que s'enfoqui cap a revertir doncs anys de privatitzacions de serveis fonamentals, que encara ara doncs molts estan privatitzats. De fet, quan la Comissió d'Experts per a la Transformació de l'Administració, el CETRA, ens presenta alguns dels seus punts, em sap greu, però nosaltres tremolem, no?, quan veiem... Alguns temes els compartim, eh?, però alguns altres..., tremolem. Perquè quan ens diuen..., o que ens parlen sempre de l'impuls de la col·laboració publicoprivada, bé, nosaltres ja sabem com acaba això, no?: diners públics cap a mans privades per tenir beneficis privats. I quan els serveis són públics, normalment són els que no donen benefici. Però a nosaltres ens és igual, perquè els serveis públics no han de donar benefici, han de donar servei públic, exactament. Per tant, tot hauria de ser, al nostre entendre, públic. I aquest impuls és molt perillós, com ja hem vist en aquests darrers anys.

A l'igual que també ens preocupa quan parlen de simplificació de procediments urbanístics i ambientals. Podem entendre el que deia vostè, conseller, que un poble de menys de dos mil habitants... Jo vaig ser alcalde d'un de cinc mil. Evidentment, doncs els pobles petits no tenim els mateixos recursos que els grans, però en temes tan tan tan concrets i perillosos, podríem dir-ne, com són els urbanístics i els ambientals, potser, més que una gran simplificació de procediments, el que caldria és, des de l'Administració més gran, posar els recursos necessaris en aquests ajuntaments petits per garantir doncs que puguin tenir les mateixes oportunitats que municipis amb pressupostos molt més alts, no?, que poden garantir, clar, uns equips tècnics molt millors.

Nosaltres, en aquest cas, no?, en temes mediambientals i urbanístics, som més d'aquesta opció, no?, de garantir els ajuts econòmics o tècnics necessaris, però no de simplificar depèn de quins procediments administratius, perquè també aquest país té una història sobre temes urbanístics i mediambientals, i en molts de casos no és una història feliç, sinó que és una història de corrupció i de delictes ambientals.

Per tant, amb aquests temes nosaltres pensem que s'hauria de vigilar i tenir en compte això, que hi han temes que és evident que cal una simplificació administrativa, sobretot pel que fa doncs a la ciutadania, però alhora és evident que hi han altres temes sensibles que s'han anat burocratitzat potser sí que excessivament, però si ha passat és per alguna cosa, en alguns temes concrets, no? Precisament per evitar la corrupció, no?, per evitar que les coses es fessin d'una manera fraudulenta o poc ètica. I en aquestes, que són susceptibles de poder patir corrupció per part de corruptors i els propis que l'accepten, no som massa de simplificació de procediments ni simplificació administrativa en general. Vull dir que pensem que hem de diferenciar diferents temes i tampoc no posar-ho tot allà mateix per no tornar en errors passats, no?, que el dit és molt fàcil de fer anar quan tens el poder, no?, i, en canvi, doncs si les lleis són molt clares i els procediments són molt clars, el dit no funciona, no?, funciona el que són els serveis jurídics.

Per tant, ho repeteixo, el que cal garantir és doncs que als ajuntaments que tenen més dificultats o a l'administració més petita garantir-los els serveis suficients perquè això no sigui un desavantatge i que puguin complir amb la normativa en les mateixes condicions doncs que un ajuntament gran, que, per desgràcia, això no està passant. Tot i existir els consells comarcals, les diputacions, etcètera, que haurien de garantir això, que els ajuntaments tinguessin suficient autonomia per poder fer les coses de manera..., no ha passat tots aquests anys. Vull dir que són processos que també cal millorar.

Referent doncs al..., bé, a diferents temes que ha exposat... El tema de l'Escola d'Administració Pública l'haurem d'anar treballant. La reforma de l'Administració pública en general, també. A nosaltres també ens preocupa que als càrrecs de l'Administració pública més propera a la ciutadania, els ajuntaments –doncs lo que són secretaris, secretàries, interventors, interventores, tesorers, tesoreres–, doncs hi ha una dificultat, com saben, per trobar aquests representants públics, per tenir plantilles bastant fixes. És a dir, són càrrecs que van molt buscats. És un tema doncs que s'ha de resoldre segurament des de l'Escola d'Administració Pública. Però sobretot el que s'ha de garantir és que siguin del país i que estiguin formats a Catalunya, no? Que no ens passi, com passa actualment, que ve molta gent d'altres comunitats de l'Estat espanyol a fer aquestes feines perquè aquí hi ha una falta de

professionals. Això tampoc no té cap tipus de lògica, perquè, de fet, aquests professionals nosaltres pensem que haurien de dependre tots de la Generalitat de Catalunya i no pas de l'Estat espanyol. Perquè això sí que seria fer administració pública catalana, no?, que tot depengui de la Generalitat de Catalunya, que és el Govern del nostre país.

Per tant, sí que pensem que hi ha d'haver una transformació de l'Administració en alguns termes. I, evidentment, doncs sigui en el tema de simplificar tràmits, el tema de la millora de la transformació digital, que encara s'hi ha d'avançar molt més, de la col·laboració entre les diferents administracions... És evident que hi ha molta feina a fer, però, alhora, nosaltres som partidaris també de vigilar molt el que fem. I ens fa por que, quan parlen de professionalitzar la direcció pública per evitar doncs que quan hi hagin canvis de govern saltin centenars de càrrecs, això doncs provoqui una allau massiva de l'aparició de càrrecs que, clar, després es queden amb aquests llocs de treball, amb una formació molt concreta. I després, evidentment, en funció del govern que hi ha o no, es fan unes polítiques o unes altres no? Això també ho hem de tenir en compte. Per tant, aquí hi ha d'haver una..., s'ha de ser flexible, perquè no és el mateix les polítiques que fan uns que les polítiques que fan els altres. I tu, si els directors generals de les conselleries no són afins, que no et poguessis trobar que bloquegen les noves polítiques que es fan, etcètera, no? Bé, podríem caure en certs perills, i és un tema doncs que nosaltres pensem que s'ha d'estudiar molt bé, a l'igual que s'ha d'estudiar molt bé la..., bé, que hi ha..., el nombre, en general, al país de tots aquests càrrecs de selecció quan entra un nou govern. Bé, aquí acabo.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació seria el torn del Grup Mixt, però, no assistint a aquesta sessió, acabariem amb el grup que dona suport al Govern, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada Ivana Martínez. Gràcies.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, gràcies per la seva compareixença. I també deixi'm que doni la benvinguda a tot l'equip que l'acompanya.

Des del Grup de Socialistes i Units per Avançar volem ser molt clars: la defensa dels drets humans és un pilar irrenunciable de qualsevol democràcia. No és un afegit estètic ni una declaració de bones intencions; és una obligació política, jurídica i moral, i més encara quan parlem de contextos de conflicte armat, d'ocupació, de vulneració sistemàtica del dret internacional humanitari. Tanmateix, com s'ha fet des del Parlament, el meu grup condemna el genocidi que s'està produint a la Franja de Gaza contra la població palestina i rebutja totes les formes de racisme i xenofòbia, incloent-hi la judeofòbia, la islamofòbia i el sionisme.

D'altra banda, celebrem el compliment amb allò que estableix el Parlament i amb el marc legal vigent. Aquesta és la manera correcta de procedir: institucions fortes, decisions fonamentades i respecte escrupolós a l'estat de dret. Aquest és el camí correcte. Les institucions han d'actuar amb la voluntat de servei públic, i des del nostre grup volem contribuir a això, a reforçar la solvència institucional de Catalunya, a garantir que l'acció exterior i econòmica es fonamenti en criteris objectius i a assegurar que la solidaritat amb el poble palestí va acompanyada de responsabilitat i coherència interna. Tal com es va adoptar a la declaració de la Junta de Portaveus del Parlament de Catalunya, considerem que cal impedir la participació de l'Estat d'Israel a esdeveniments esportius o culturals, cal interrompre les relacions institucionals i comercials vinculades al sector armamentístic de l'Estat d'Israel o al genocidi i cal prohibir la importació de productes provinents dels assentaments il·legals de la Franja de Gaza i de Cisjordània. Des del grup, per descomptat, donem suport a totes aquelles mesures del Govern de la Generalitat orientades a fer complir el dret internacional, el dret internacional humanitari i a adoptar una via política cap a la seguretat i la pau per a palestins i per a tota la regió.

Conseller, gràcies per haver desgranat de manera molt concreta des del Govern de la Generalitat que es dona compliment als posicionaments del Parlament i com s'han adoptat mecanismes reals per aturar uns actes de genocidi reconeguts per la Cort Penal Internacional i de com es posen els drets humans per sobre de tot. En aquest sentit, conseller, instem el Govern a continuar adoptant tots els elements en conformitat amb la Resolució 341/XV, del Parlament, i a mantenir les relacions institucionals i comercials vinculades al sector armamentístic d'Israel interrompudes fins que es produeixi un alto el foc definitiu. Esperem que, en línia amb l'acció del

Govern de Catalunya i el suport d'alguns grups parlamentaris d'aquí a les accions del Govern de l'Estat, aconseguim un objectiu compartit: que la comunitat internacional s'uneixi en un esforç comú per posar fi a aquest terrible conflicte mitjançant un alto el foc immediat, incondicional i permanent.

I ara passaré a parlar de la part de la reforma de l'Administració. I escoltant-lo queda clar que estem davant d'una de les transformacions més exigents de la història de l'Administració catalana, i celebrem els passos decidits cap a una estructura pública més àgil, més transparent i més útil per al conjunt de la població. Tots els presents hem estat testimonis de les primeres mesures legislatives per fer realitat aquesta transformació amb l'aprovació de la proposició de llei presentada per Esquerra, Comuns i nosaltres, amb el dret a l'error, la proactivitat de l'Administració, el llenguatge entenedor en la relació administrativa i l'eliminació de la cita prèvia obligatòria. I aquí volia aprofitar el comentari del company diputat Colomines, que [14.00] sol·licitud de cita o cita prèvia obligatòria es va parlar a la reunió informal que vam fer, i al seu company Padrós li va semblar bé l'acord de que continuéssim parlant com a cita prèvia obligatòria, d'acord?

Després també ha quedat clar en la seva intervenció, conseller, i com que estic segura que pensem tots els presents que això no pot quedar aquí... La reducció dels terminis, la millora dels circuits interns, l'aposta per un lideratge professional, la incorporació de nous perfils en moments en què el relleu generacional és inajornable han de ser decisions fermes i necessàries. No hi ha reforma sense persistència, sense coratge i sense una visió molt clara del model institucional que volem. I aquest Govern demostra que té la visió d'arribar a una administració que sigui útil per als ciutadans del país i que tingui sobretot, i molt important, una continuïtat en el temps. Hem de pensar en una administració preparada per a les noves

Fitxer 23CAI9

generacions, però acompanyant les no tan noves i sempre amb empatia institucional.

També voldria posar en valor que s'hagi reforçat la relació directa amb la ciutadania, recuperant espais d'atenció presencial i alhora intensificant els canals digitals allà on són útils. Però tots sabem que la digitalització, per eficient que sigui, no pot crear

noves desigualtats. I és aquí on li voldria plantejar una primera pregunta: Que com garantirà el Govern que cap persona vulnerable quedi exclosa per no dominar eines digitals o per no disposar de recursos? Que no fem noves víctimes de la coneguda bretxa digital.

S'han fet avenços en diversos tràmits que feien perdre massa temps a famílies, estudiants i empreses, i ens alegra constatar-ho. Tot i així, sabem que encara hi ha àmbits que segueixen sent excessivament lents i feixucs, com les autoritzacions urbanístiques o els processos vinculats a la dependència. Per això ens alegra molt escoltar les propostes que ens han plantejat per seguir aquest camí de la reforma.

Un altre element que valorem positivament és la voluntat d'enfortir la professionalització dels càrrecs intermedis i directius amb la llei de la direcció..., la futura llei de direcció pública professional. Perquè creiem realment que sense lideratges formats, estables, cap transformació profunda serà real ni possible. I ens agrada sentir que aquesta és una prioritat, que s'ha apostat per la reforma institucional i que hem de jugar un paper clau en la preparació d'aquests perfils.

Conseller, prenem nota de l'agenda legislativa que ens anuncia, intensa i ambiciosa. Les lleis que arribaran a aquesta cambra determinaran la manera de com treballarà l'administració durant les properes dècades. Hem de ser conscients que aquesta transformació no es farà en un dia ni en un any i requereix una constància, un rigor i un lideratge polític que no defugui de responsabilitats de canviar allò que no funciona. Però també sabem que la ciutadania només valorarà aquesta reforma si percep resultats clars: menys esperes, menys traves, més clares, més claredat, més equitat i més capacitat de resposta. I aquest és el camí del Govern. I aquest és el camí que hem de continuar d'una forma ferma.

Des del nostre grup, li reiterem el suport en tot allò que faci l'administració més eficient i més justa. I li demanem alhora que mantingui el ritme i que totes les decisions que vinguin, sobretot les de caràcter legislatiu, tinguin un únic objectiu, millorar la vida de la gent. Aquest és el sentit del servei públic i és el terreny on la política, els polítics al Parlament poden fer més.

També animo la resta dels grups parlamentaris que treballem dur, tots, amb consens, units, perquè totes les lleis que modifiquen l'administració puguin tirar

endavant. Això no és un tema singular, no és d'un únic partit o d'un únic govern. És un tema d'equip. Catalunya necessita que mirem endavant amb determinació, pensant en tots i totes.

Per acabar, conseller, vostè ha fet una exposició clara, completa i valenta. I qui parli d'una Generalitat fallida, jo li recomanaria que veiés la seva compareixença d'algun expresident valencià i sabria el que és el respecte al Parlament i el respecte als ciutadans en les seves compareixences.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, per donar resposta a les diferents preguntes i qüestions que s'han formulat en aquest debat, donaríem de nou el torn a l'honorable conseller per un temps de quinze minuts.

Gràcies.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Molt bé. Moltes gràcies, presidenta. Diputats i diputades, intentaré respondre a les seves intervencions. M'agradaria fer-ho grup per grup, tot i que faré una, la qüestió sobre el genocidi de Gaza, l'agruparé, perquè hi ha hagut qüestions i això em permet després fer-ho. I potser per economia del temps, ajunto algunes qüestions que després m'han dit, no?

A veure, crec que sobre la posició amb relació a Gaza és ferma. Ho he dit. S'hi ha comès un genocidi, hi ha hagut una denúncia de la comunitat internacional, d'una part petita de la comunitat internacional. Hi ha molts grans països que s'ho han mirat d'un altre cantó, s'han posat de perfil i és per això que quan dic que sento orgull del que ha defensat el Govern d'Espanya, té a veure amb això, que està en línia amb el que defensa el Govern de Catalunya. No hi ha hagut una majoria molt gran de països que hagi defensat això i que, a més, ha sigut possible en el Parlament, també fruit d'acords amb formacions progressistes, també amb la seva, que s'han arribat a decisions valentes. I en aquest sentit ho dic: respecte al dret internacional, denúncia del genocidi, reconeixement de la solució dels dos estats per poder tenir una solució

definitiva pels dos estats que permeti viure en llibertat, en pau i amb seguretat pels dos països.

Dir que l'acord que hi ha segurament no és el desitjable. Allò que diuen: *Menos da una piedra*, però almenys, és cert, però finalment, si a més es pogués complir per les parts, doncs, estaríem en una situació millor. Nosaltres no hem d'abandonar la nostra actitud de denúncia. Nosaltres no hem de deixar de ser exigents sobre aquesta qüestió. També he advertit algunes vegades que fer determinats desacoblament, demanar determinades exigències requereix temps, perquè tampoc ens autoinfligim mal a la nostra indústria, ja sigui a la nostra indústria de fabricació de trens, ja sigui a la nostra indústria cultural. I, per tant, fruit de qüestions que han passat al llarg del temps, necessitem tenir accions que ens permetin mantenir aquesta contundència, a la vegada que no siguem nosaltres que som els que denunciem, els que ens acabem autoinfligint mal, que paguin els treballadors i treballadores de Catalunya.

Sobre la presència a fires internacionals, ho he dit. Nosaltres ho hem expressat, nosaltres ho hem expressat. Ens hem dirigit així en els diferents espais que hi han. Molts esdeveniments són organitzats per entitats privades, que és veritat que no poden pensar que estan aquí com si estiguessin a qualsevol altre país. Aquest país té uns valors, unes normes i té unes lleis i les hem de fer complir. I en aquest diàleg estem. S'han pogut aconseguir avenços en determinats casos. Crec que va ser unànime en el cas de la invasió il·legal de Rússia a Ucraïna i en d'altres, més complicat, que també és bastant descriptiu de quina és l'esfera de poder en el món econòmic internacional, no?

Sobre la qüestió dels drets humans arreu, arreu, i això també afecta a altres països, i vostè, diputada, ho comentava. També és cert que crec que nosaltres, en relació al món asiàtic i en concret a la Xina, mantenint una política de defensa dels drets humans. Nosaltres no podem mirar cap a un altre cantó en el que avui és, diguem-ne, o la principal o una de les principals potències econòmiques en el món i, a més, en el qual hi ha un flux d'inversió molt important entre la Xina i Catalunya, en el qual cadascú de la seva manera, amb les nostres normes, amb la nostra regulació i no només de la Xina a Catalunya, sinó d'empreses catalanes tan importants com pot

ser la Seat, també a la Xina. I, per tant, crec que tots plegats hem de trobar aquest equilibri de la defensa dels drets humans a la vegada de la protecció i promoció dels nostres interessos. I els he de dir que en aquest sentit tant així ens hem manifestat. Crec que ha quedat molt recollit en les diferents compareixences que han fet la resta de consellers, més concretament a la que va fer el conseller d'Empresa. Potser no trobem una homogeneïtat. Jo els he de dir que sí, la política del govern és una. Després, quan les coses s'aterren en el cas a cas, entren les contradiccions i les complexitats i els he de dir que la nostra intenció és aquesta.

Passo directament sobre la qüestió de la reforma. Intentaré ser ràpid. Deixin-me que aclareixi, que s'hi ha fixat el diputat d'Esquerra Republicana, sobre la meva corbata. Vostè sap que jo soc un moderat, en general. Si una cosa soc, en general, soc un moderat. Sobre si una cosa soc un radical és aquesta guerra contra la burocràcia i si alguna cosa té a veure és amb la reducció dels terminis i dels tràmits dels processos administratius. Per què ho dic honestament i hem de ser valents amb la... O sigui, no vull que la qüestió de la guerra contra la burocràcia, la reducció dels terminis de l'administració, sigui un monopoli de la dreta. Ho dic així, des d'una visió progressista de la nostra societat. Després m'hi referiré.

La intervenció del diputat Mijoler, jo li agraeixo, li agraeixo el to i les propostes. Crec que en el món local vostès sempre, a més, en fan una referència. És un clam la necessitat de què hem fet molt complicades determinades qüestions i que no és el mateix un municipi gran que un municipi mitjà i que un municipi petit. I li he dit que, sense fer una desregulació, hem de poder tenir una regulació més eficient, entre altres coses, tampoc es tracta de culpar ningú. Escolti, moltes normes són fruit de decisions que vàrem prendre fa vint o trenta anys. O sigui, la societat ha canviat, la tecnologia ha canviat, les eines que teníem han canviat. Hem fet altra normativa que s'ha sobreposat i crec que hem de poder fer aquesta reflexió per poder tenir una regulació més eficient.

Però li poso un exemple. Vostè que moltes vegades ho posa de manifest al seu grup i jo ho comparteixo: La necessitat que el nostre model productiu ha d'evolucionar de l'economia del turisme a una economia industrial. Jo no vull tenir parats molts projectes industrials a Catalunya amb una *maranya* de tràmits immensos, molts d'ells

que tenen a veure en l'àmbit en l'àmbit urbanístic. Mantenint els nostres criteris de seguretat industrial, de protecció de les persones, de protecció del medi ambient, hem de fer que això sigui més fàcil. Si no, no hi haurà més indústria a Catalunya. I jo vull més indústria, perquè a més és una garantia de més llocs de treball.

I, per tant, quan jo els hi parlo de que volem obrir aquest debat que el dimarts el Govern aprovarà la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei de modificació i simplificació dels tràmits urbanístics, té a veure amb això. Té a veure amb que fem més fàcil l'activitat econòmica. No vol dir desregular les normes, vol dir que fem que després de vint anys hi ha procediments i normes que han canviat i que ha de ser més fàcil obrir una indústria, ha de ser més fàcil obrir un negoci, ha de ser més fàcil construir habitatge.

I ho dic amb franquesa, en aquest debat hi hem de ser i hi crec que hem de tenir aquest exercici de valentia. Jo vull fer-ho de forma oberta i estarem per això, a més, no anem per altres vies, diguem-ne, legislatives. Ho volem fer amb un avantprojecte de llei, perquè ens permeti debatre-ho i perquè ens permeti millorar el text i escoltar els diferents sectors.

Parlaven vostès de sobirania de dades. Jo crec que aquest és un tema fonamental. Els he de dir que per això hem d'abordar la qüestió sobre la necessitat de tenir computació de dades a Catalunya. És fonamental. El respecte al medi ambient, hem de veure que això no es converteixi en un *boom* i en una especulació que mati també la indústria respecte al tema elèctric, però, necessitem computació de dades a Catalunya. No es pot tenir una posició de no a tots els centres de dades. En necessitem si volem tenir sobirania de dades i seguretat sobre les nostres dades.

Sobre el Consell de Govern Locals, crec que hi ha un consens en el món local que cal fer una pensada i, per tant, no, no avançarem en la seva constitució sense un acord previ amb les entitats municipalistes i, en aquest sentit, hi estem treballant. I sobre el 0,5 –i ajuto qüestions que han sortit en altres intervencions– ja ho he dit, va enganxar en ple procés de la nòmina feta. El mes següent s'estava fent tota una actualització ja prevista del programari informàtic. Ho vam fer el mes següent. M'hauria agradat que hagués sigut així. Demano disculpes per aquests errors,

però..., ai, per aquesta dilació, però crec que vam poder complir en general, en temps i forma.

Senyor Colomines, jo, que comparteixo també el to de moltes de les coses que ha dit, jo crec que hi ha una cosa que hem de fer tots plegats, no per vostè o per mi. Crec que tots plegats. La societat catalana, ens hem de vacunar una mica sobre l'escepticisme. Jo vaig veure el titular de l'article. El volia llegir. Ja va passar el dia que se'm va i el vaig perdre, però vaig llegir a *El Periódico* que apareixia aquesta setmana. Crec que tots plegats hem de fer una mica bé de vacunar-nos contra l'escepticisme: «Sí, està bé, però no, no, bé, ens en sortirem». Escolti, crec que ens hem de merèixer tots plegats donar-nos l'oportunitat de què el país funcioni i vagi bé.

I ho he dit, no serà l'èxit del Govern. Jo no vull vendre com un èxit de Govern. És un èxit de país. Les normes que hem aprovat, moltes d'elles han sigut amb mecanismes parlamentaris que han sigut a iniciativa dels grups parlamentaris. I ho farem amb generositat i ho compartirem amb tothom i també amb el seu grup, que té coses importants a dir sobre la qüestió de la reforma. I per tant, sé que a tot arreu hi ha gent que... També escolto molta gent que està en positiu. Ahir, quan li dic, em vaig reunir a les entitats del fòrum FERA, hi havia un clam a favor de dir: Escolti, crec que anem en la bona direcció. Hem de veure. Hi ha coses que s'han de materialitzar, però la música sona bé i la partitura que s'ha anat aprovant va en la bona direcció. I quan parlo amb la Cambra de Comerç em diu: Escoltin, aprovin la norma que han aprovat en relació a l'àmbit energètic al país, que fa falta. Aleshores crec que tots plegats ens hem de vacunar sobre...

Hi ha qüestions que falten, que manquen diners? Cert. Li reconec. Ara no tot és una qüestió de diners. Hi ha qüestions que manquen diners i el debat de pressupostos així ho tindrà. I si hi ha oportunitat de nou finançament, així ho podrem abordar. Jo crec que cal fer un enfortiment dels serveis públics, especialment en les qüestions finalistes, però hi ha coses que tenen a veure amb la simplificació de normes. I hi ha una de les qüestions que estem portant avui aquí tenen a veure amb això. Hi ha qüestions legislatives que hem d'aprovar per fer que la normativa sigui més fàcil i que els nostres treballadors i treballadores puguin treballar amb més qualitat. Que

molta gent em diu: Escolti, miri, jo faig aquest procediment perquè així ho diu la norma. M'agradaria fer-ho d'una altra manera i m'agradaria no demanar tantes coses ni estar col·locant-se ells en una cosa que ho podrien fer d'una altra manera. Bé.

I hi ha un altre que té a veure amb l'actitud i les energies del país. També ho he dit algunes vegades, que crec que les hem de posar en això, perquè a més, de no ser així, genera desconfiança de la ciutadania cap a la política. La confiança es trenca quan la gent veu que l'ajut per comprar el cotxe elèctric passen dos anys i ningú li ha dit res. Això fa que es trenqui la confiança de la ciutadania en les institucions i escolti i li diu algú que avui és el responsable de posar-hi solució. I si no hi és, també me n'hi faig, però es trenca la confiança de la gent quan això passa o quan la gent espera la llei de dependència durant més de 290 dies. Vol dir que han fet un tràmit complicat. Potser fins i tot no és responsabilitat ni del Parlament ni del Govern de la Generalitat, que ve de normativa estatal que haurem de modificar. Bé, partim d'un consens. Això no va bé. Això no va bé i ho hem de canviar per fer més fàcil la vida a la gent.

Ja no passa que a vegades reclamem els diners quan la persona falta. I aquesta sensació de l'administració és molt ràpida en cobrar i bastant lenta en fer determinades coses. Crec que és

Fitxer 23CAI10

una batalla de sentit comú, el que estem fent, i crec que en aquest sentit, li afegeixo.

Sobre la qüestió dels directius públics, crec que hi ha un cert consens a la sala que podríem trobar espais d'acord. Ho he dit, no és una esmena a les persones que venen de la política, no és una esmena a la democràcia a la capacitat de nomenar als propis equips. Ho hem d'objectivar una mica i hem de poder definir determinats nivells. No és el mateix diguem-ne una secretaria general o una secretaria sectorial que una direcció general. Vostè ha obert una cosa que jo li he de dir –l'escolto amb atenció, perquè em sembla interessant– que és la competitivitat de les retribucions. Si el Parlament està disposat a que obrim aquest debat, parlem-ne, parlem-ne. Perquè evidentment no té sentit que nosaltres anem a buscar una persona per dirigir la ciberseguretat d'aquest país i no puguem competir amb les grans empreses ni

amb les mitjanes empreses d'aquest país per buscar els millors professionals. Bé, ara, també és veritat que aquest és un debat que no es pot extreure de quina és la situació general o mitjana del conjunt de la població. I, per tant, crec que aquest és un debat amb una certa...

Ara, no és només una qüestió de salari. És una qüestió de reputació i de prestigi i d'estabilitat, que està desprestigiada. No per vostès ni per nosaltres. Quan hi ha gent que aquí parla de *chiringuitos*, *enchufaos*, etcètera, no contribueix a que vinguin les millors persones a servir el país. I això és així. No contribueix a que vinguin les millors persones. Ara, també els ho he de dir, no tothom ha de tenir carnet, no tothom ha de tenir carnet. Estic en contra que tinguin carnet? No, perquè que bé que la gent vulgui tenir implicació política! Que bé que la gent vulgui tenir militància en una formació política que enforteix la democràcia! Hem de trobar un equilibri entre tots. I jo dic, busquem-lo, busquem-lo. I estic disposat a que coses que nosaltres pensem en l'àmbit reglamentari passin a estar a la llei, parlem-ne. Parlem-ne.

Ara, els hi he dit, de les entitats de la reforma administració, aquesta és la principal proposta i, a més, els he dit que crec que normalment és una qüestió més fàcil de defensar quan s'està a l'oposició que quan s'està al Govern. I el Govern ha decidit fer-ne d'això un exercici, perquè hem de poder tenir que vingui aquestes persones a poder servir el país. Persones que moltes vegades estan a l'administració pública. Ho deia el diputat Jordi Albert, jo hi estic d'acord. Per això també els hem de poder..., hem de poder objectivar el procés. I per això crec que, a més, els sindicats ho veuen amb bons ulls.

Vostè parlava de la qüestió de pegats. Jo crec que en alguna d'aquestes qüestions que estem fent es comença a veure quin és el model que volem. Nosaltres volem un país que sigui pròsper, que garanteixi la igualtat i, sobretot, volem fer que el sistema funcioni. Volem que Catalunya funcioni. I que funcioni és moltes coses, també que els ajuts es donin a temps, que l'administració funcioni correctament o que puguem trucar al cap de setmana el 012 i ja està. I crec que en aquest sentit és així.

El diputat Jordi Albert em parlava de la seva..., dir-li que és la nostra, perquè estem tocant la nostra administració, la de tots plegats. De la valentia, ja li he dit, crec que hem de ser valents. Vostè m'agrada perquè fa una exposició sempre molt

contudent, molt d'esquerreres, que jo m'agrada i comparteixo. Comparteixo el fons del que diu. Per això dic que hem de ser valents en algunes de les qüestions que no vull deixar el monopoli a la dreta. De veritat. No pot ser que la dreta faci sempre el monopoli de fer que si... Jo no estic parlant de retallar el sistema, de retallar drets laborals o de retallar en personal, estic dient que l'administració ha evolucionat, tu! Vint anys després podem fer uns tràmits urbanístics més fàcils. Ni això és la cultura del *pelotazo* i tal. I crec que, a més, les formacions progressistes tenim un deure sobre aquest àmbit.

Sobre l'àmbit del consens, jo li he de dir: Li agraeixo. Les iniciatives que hem aprovat, les hem aprovat amb vostès i amb els comuns i, per tant, ha sigut iniciativa conjunta. Sobre més recursos, jo li dic sí, però on toquen. Hi ha llocs on no. Necessitem persones omplint formularis? Que això avui ho pot fer una màquina. Home, doncs, necessitem persones atenent a persones. Aquí sí que necessitem més persones. Ara, amb aquesta cultura que cada vegada que tenim un tràmit, cinquanta o seixanta persones més, potser... Home, a curt termini, potser no hi ha altra forma de fer-ho, fins que licitem contractem el programari, la intel·ligència artificial que ho ha de fer.

Sobre els ajuntaments, ja ho he dit, crec que hi ha un repte, és un clam. És un clam dels ajuntaments modificar les normes urbanístiques. De gent que diu: Escolti, si a mi, si perdo població, el meu municipi està perdent població, per què no puc construir o no puc rehabilitar aquest edifici? Escolti, això és un clam. Hi ha una qüestió de sentit comú. Hem d'ajudar els municipis, especialment els municipis més petits.

I sobre la qüestió del directiu públic, parlem-ne, sobre qui valora, com es valora, quins són aquests criteris. Objectivem-ho, objectivem-ho. I a més, donem-nos flexibilitat, perquè ho he dit, vivim en una democràcia, en una tecnocràcia. Crec en la professionalitat dels equips tècnics. Crec en la capacitat dels governs de poder fixar el full de ruta i decidir els equips. Però hi ha nivells i decidim-ho.

Sobre la CUP, hi ha qüestions que no compartim de fons. No crec que la forma de fer-ho tot intern sigui la única forma de proveir els serveis públics en aquest país. Crec que hi han molts mecanismes de col·laboració pública-pública, públic-privada, pública amb el tercer sector social que funcionen i funcionen bé. I, per tant, que els

hem de posar en valor i jo els defenso i sé que no és el seu model. Li he de dir que sí que és el nostre i en el nostre...

Sobre el Partit Popular, faig res –sé que m'he passat de temps– el Partit Popular sé que havia de marxar el diputat, per una qüestió personal. Jo els he de dir: Crec que no ens fem un favor parlant d'administració fallida. Catalunya no té una administració fallida. Catalunya té uns magnífics serveis públics. Té camí de millora en algunes qüestions, cert. Vagin al Vall d'Hebron o vagin a l'Hospital Verge de la Cinta, i veuran un país que funciona de primera i vagin a veure la reacció dels serveis d'emergència quan hi ha una dana com la que va passar a les Terres de l'Ebre i tenim un país de primera i no ens fem cap favor.

I a més que vostès, que no els faig en el bloc ultra, els he de dir, no hi contribueixin, perquè només els afavorirà a ells. Quan es parla de que són «xiringuitos», la Fundació Mobile World Capital és un «xiringuito»? El Consorci de l'Hospital Clínic és un «xiringuito»? L'ICFO és un «xiringuito»? El supercomputador és un «xiringuito»? No. Són les eines que tenim per fer funcionar el país, que ho hem decidit d'una forma descentralitzada. Que els he de dir que funciona millor, que funciona millor i, per tant, són espais de col·laboració.

I al meu grup, doncs agraint-li les paraules que han tingut, jo crec que tenim una agenda legislativa important, que haurem de poder desplegar durant aquesta propera legislatura. El diputat Albert ho deia: La Llei d'ocupació pública ha de ser la nostra gran fita de país. Compartim-la. No vull endreçar els factors, és a dir, la direcció pública professional m'interessa molt i li asseguro que ens interessa molt més la llei d'ocupació pública. I, en aquest sentit, doncs, tenim un calendari que haurem de poder treballar. I demano a tots la mateixa bona voluntat, predisposició i a intentar fer-ho amb consens. Ho he dit, aquesta és una qüestió de país. No és una qüestió només del Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies a l'honorable conseller Albert Dalmau, per l'exposició i aquesta compareixença rica en el debat que hem portat a terme avui. També agrair a la resta dels grups parlamentaris.

I no havent més punts en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT